ORTODOKSİA
Ahlakî ve dinî resale
Müdiri mes'ul
MELETİOS LUKAKİS
Mahal idare
FENER RUM PATRİKHANESİ

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

Περιοδικὸν ἠθικοθρησκευτικὸν

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
† Ο ΧΡΙΣΤΟΥΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΣ

Ἔτος ΙΒ' — ΚΠολις. — Ὀκτώβριος 1937. — Τεῦχος 10.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: — Τὰ ὀνομαστήρια τῆς Α. Θ. Παναγιότητος. — Ἡ ἑορτὴ τῆς Δημοκρατίας. — Ὁ Ἐξοχώτατος Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Πατριαρχεῖα. — Ὁ Ἐξοχώτατος Πρωθυπουργὸς τῆς Ρουμανίας εἰς τὰ Πατριαρχεῖα. — Συμβολὴ εἰς τοὺς Πατριαρχικοὺς Καταλόγους ΚΠόλεως. ***Μ. Σάρδεων Γερμανοῦ.*** — Τὸ ἐν Ὀξφόρδῃ Συνέδριον. — Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικά.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ

Μετ' ἐκδηλώσεων βαθείας εὐλαβείας, ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ σεπτὸν πρόσωπον τῆς Α. Θ. Παναγιότητος διεξήχθη καὶ ἐφέτος τῇ 13 τοῦ μηνὸς ἡ ἐπέτειος ἑορτὴ τοῦ ὀνόματος Αὐτῆς ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βενιαμίν, διακόνου, τοῦ ἐν Περσίᾳ.

Κατά τε τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὴν λειτουργίαν, ψαλείσης τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου, ἐχοροστάτησεν ἡ Α. Θ. Παναγιότης συγχοροστατούντων Αὐτῇ κατὰ τὴν λειτουργίαν τῶν σεβ. μητροπολιτῶν Πριγκηποννήσων, Σάρδεων, Ἡλιουπόλεως, Ἴμβρου, Θεοδωρουπόλεως, Εἰρηνουπόλεως, Χριστουπόλεως, Λαοδικείας, Φιλαδελφείας καὶ Αἴνου, ἱερουργοῦντος τοῦ πανοσιολ. Μ. Πρωτοσυγκέλλου κ. Ἀδαμαντίου καὶ διακονοῦντος τοῦ πανοσιολ. δευτερεύοντος τῶν πατριαρχικῶν διακόνων κ. Μαξίμου. Παρῆν συμπροσευχόμενον ἐκκλησίασμα πολὺ ἐξ ὀφφικιάλων, τῶν νομικῶν συμβούλων τῶν Πατριαρχείων, ἐπιλέκτων ὁμογενῶν καὶ εὐσεβῶν ἐνοριτῶν.

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν δεξίωσιν ἐν τῇ Αἰθούσῃ τῶν Πατριαρχῶν ἀπὸ μέρους τῆς Ἁγίας καὶ Ἱ. Συνόδου προσεφώνησε τὴν Α. Θ. Πανα-

γιότητα ὁ σεβ. Μ/της Πριγκηπονήσων κ. Θωμᾶς, ἀντιφωνήσασαν καταλλήλως, τὰ σέβη δὲ τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ὑπαλλήλων τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς ὑπέβαλε δι' ἐπὶ τούτῳ προσφωνήσεως ὁ πανοσιολ. Μ. Πρωτοσύγκελλος περιστοιχούμενος ὑπ' αὐτῶν, εὐθὺς δ' ἀμέσως ὁ θεοφ. Ἐπίσκοπος Λεύκης κ. Παγκράτιος, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἐπὶ τούτῳ συγκεντρωθέντος ἱ. κλήρου τῆς Ἀρχ/πῆς ΚΠόλεως, ὑπέβαλε τῇ Α. Θ. Παναγιότητι τὰ βαθύτατα πάντων τῶν ἐνοριακῶν ἐφημερίων καὶ διακόνων σέβη. Ἰδιαιτέρως προσεφώνησε τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα, προσελθὼν μετὰ τῶν καθηγητῶν τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς, ὁ Σχολάρχης αὐτῆς σεβ. Μητροπολίτης Φιλαδελφείας κ. Αἰμιλιανός.

Εἰς τὴν πατριαρχικὴν τράπεζαν παρεκάθησαν οἱ σεβ. Μ/ται, οἱ θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι, ὁ Σχολάρχης καὶ οἱ καθηγηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ οἱ ὀφφικιάλοι τῆς Ἐκκλησίας.

Τὴν Α. Θ. Παναγιότητα συνεχάρησαν τηλεγραφικῶς καὶ διὰ γραμμάτων οἱ Προκαθήμενοι τῶν Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἡ ἱεραρχία τοῦ Θρόνου, ἀρχιερεῖς Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἔγκριτοι ὁμογενεῖς τοῦ ἐξωτερικοῦ, αἱ ἐνοριακαὶ Ἐπιτροπαὶ τῶν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἱ. ναῶν καὶ πολλοὶ τῶν ἐν ΚΠόλει εὐλαβῶν χριστιανῶν. Ἐπὶ τούτῳ δὲ ἐπισκεφθέντες Αὐτὴν συνεχάρησαν ἡ Α. Ε. ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας κ. Ἀλ. Τελεμάκ, ὁ Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Λ. Γάφος καὶ ὁ Ὑποπρόξενος κ. Γ. Χριστοδούλου, ὁ Ὑποπρόξενος τῆς Γιουγοσλαυΐας κ. Βλ. Στσερμπινά, ἀντιπροσωπεύων τὸν ἀδιαθετοῦντα Γεν. Πρόξενον κ. Ἰ. Βούκοτιτς, ὁ αἰδεσιμ. πρωθιερεὺς τῆς Γιουγοσλαυϊκῆς Πρεσβείας καὶ τῆς ἐνταῦθα ὀρθοδόξου σερβικῆς παροικίας κ. Πέτρος Χαϊδούκοβιτς, ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Γεν. Προξενείου τῆς Πολωνίας κ. Θ. Παπαζιάν, ἐκ μέρους τοῦ Συμβουλίου τῆς Πολωνικῆς Πρεσβείας ὁ κ. Στσερμπίνσκυ, ὁ Ὑποπρόξενος τῆς Βραζιλίας κ. Κ. Γαζιάδης, γραπτῶς δὲ ὑπέβαλον συγχαρητήρια ὁ Γεν. Πρόξενος τῆς Ἀλβανίας κ. Ἀ. Τζαδζούλη καὶ ὁ Πρόξενος τῆς Οὐγγαρίας κ. Σαμπιάρ, ἀναπληρῶν τὸν ἀπουσιάζοντα Γεν. Πρόξενον κ. Δὲ Μπαρκότζη.

Ἡ *Ὀρθοδοξία* ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ὑποβάλλει Αὐτῇ τὰ εὐλαβῆ αὐτῆς συγχαρητήρια καὶ εὔχεται ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς χαρίζηται Αὐτῇ ἔτη μακρὰ καὶ ἰσχὺν δυνάμεων σωματικῶν καὶ πνευματικῶν πρὸς ἀπρόσκοπτον ἐκπλήρωσιν τῆς εἰς ἣν παρὰ Θεοῦ ἐκλήθη ὑψηλῆς Αὐτῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρωθιεραρχικῆς διακονίας.

Ἡ προσφώνησις τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἁγίου Πριγκηπονήσων.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος, προεξάρχουσα τῶν εὐλαβῶν ἐκδηλώσεων τοῦ πληρώματος ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν σεπτῶν ὀνομαστηρίων τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης καὶ

προσκυνητῆς Παναγιότητος, μετὰ πολλῆς τῆς τιμῆς προσαγορεύει Αὐτῇ τὸ «ε πολλὰ ἔτη».

Καὶ τὸ καθῆκον τοῦτο ἡ συμπάρεδρός Σοι Ἱεραρχία, ἡ πρόθυμος συνεργὸς καὶ συμπαραστάτις Σου ἐν τῇ φυλάξει τῆς Τιμίας Παρακαταθήκης, αἰσθάνεται τοσούτῳ μᾶλλον ὀφειλετικὸν καὶ γηθόσυνον, ὅσῳ τυγχάνει μάρτυς πιστὸς καὶ ἀκριβὴς ἐκτιμητὴς τῆς πολιᾶς φρονήσεως, τῆς βαθείας ἐκκλησιαστικῆς μορφώσεως, τῆς ἀδόλου καὶ ἀνυποκρίτου καὶ ἀγαθωτάτης προαιρέσεως καὶ τῶν ἐνζήλων κόπων Σου ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῆς βαρυμόχθου καὶ πολυευθύνου Πατριαρχικῆς Διακονίας Σου.

Ταῦτα δὲ πάντα, Παναγιώτατε Δέσποτα, μετὰ χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης ἀνομολογοῦντες ἐν τῇ εὐσήμῳ καὶ χαρμοσύνῳ ταύτῃ περιστάσει ὡς πολύτιμα κεφάλαια ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἐκκλησίας, εἰς ἣν ἔταξέ Σε Πρῶτον τῇ τιμῇ καὶ τῇ προαιρέσει ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ, ἀνθομολογοῦμέν Σοι ἡμεῖς οἱ κυκλοῦντες τὸν Πάνσεπτον Πατριαρχικὸν Θρόνον Σου Ἱεράρχαι τὴν βαθεῖαν ἡμῶν τιμὴν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ σεπτὸν πρόσωπόν Σου καὶ τὴν πρόθυμον ἡμῶν συναντίληψιν ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς θεοδωρήτου ἀγάπης, τῆς ἀδαμαντίνης ταύτης κρηπῖδος πάσης συνηνωμένης προσπαθείας καὶ ἐργασίας συλλογικῆς.

Τοιούτων ἁγίων σκέψεων καὶ συναισθημάτων πεπληρωμένοι κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, Παναγιώτατε Δέσποτα, προσαγορεύομεν καὶ ἐξ ὀνόματος συμπάσης τῆς ἀντιπροσωπευομένης ἐν Χριστῷ Ἀδελφότητος, τῆς ἐγγύς τε καὶ τῆς μακράν, συγχαρητικῶς τῇ Σῇ Σεπτῇ Κορυφῇ καὶ ἐν ὁμοθύμῳ μετὰ παντὸς τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος δεήσει εὐχόμεθα Αὐτῇ παρὰ Θεοῦ ἰσόβιον τὴν Πατριαρχείαν καὶ μακροημερεύουσαν καὶ πλουτοῦσαν ἐν ἔργοις θεοφιλέσι, πρὸς δόξαν τοῦ Ἁγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἡ ἀντιφώνησις τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.

Εὐχαριστοῦμεν τῇ ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι, ἅγιε ἀδελφέ, ἀπὸ μέσης καρδίας, ὡς καὶ πάντας τοὺς Σεβασμιωτάτους ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς τοὺς συγκροτοῦντας τὴν περὶ ἡμᾶς Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον, τοὺς Θεοφιλεστάτους Ἐπισκόπους καὶ πᾶσαν τὴν ὁμήγυριν τῆς ὁμογενείας μετὰ τῶν ἐκπροσώπων αὐτῆς διὰ τὰ εὐλαβῆ συγχαρητήρια καὶ τὰς ἐνθέρμους εὐχάς, ἃς ἠγαθύνθητε ἵνα ἀπευθύνητε ἐξ ὀνόματος πάντων πρὸς τὸ πρόσωπον ἡμῶν ἐπὶ τῇ σήμερον ἀγομένῃ ἑορτῇ τῶν ὀνομαστηρίων Ἡμῶν.

Τὰ ἐκδηλωθέντα ἀδελφικὰ αἰσθήματα ὑμῶν διαισθανόμεθα ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν καὶ κατανοοῦμεν ὅτι εἰσὶν ἀπόρροια τῶν εὐγενῶν διαθέσεων ὑμῶν. Οὐχὶ δὲ μόνον εὐαρέστως διατιθέασιν ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ τονοῦσιν εἰς τὸ ἐπίπονον ἔργον τῆς διακονίας ἡμῶν. Ὅλως ἀφωσιωμένοι εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν Πατριαρχικῶν ἡμῶν καθηκόντων, ἐπιτελοῦμεν ταῦτα ἐν τῇ μεθ' ὑμῶν φιλοπροθύμῳ συνεργασίᾳ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας. Δόξα τῷ ἁγίῳ Θεῷ πάντων ἕνεκεν. Ὑποκείμενοι εἰς τὸ ἄπειρον ἔλεος αὐτοῦ καὶ ἀναλογιζόμενοι μετὰ μεγάλης ἐκτιμήσεως τὴν παροχὴν τῶν ἰδίων ἑκάστου πνευματικῶν δυνάμεων πρὸς τὴν κατὰ Θεὸν διακυβέρνησιν τῆς Ἐκκλησίας, ὁμολογοῦμεν ὅτι ὑμεῖς, ἅγιοι ἀδελφοί, εἶσθε οἱ δεξιοὶ καὶ ἔμφρονες παραστάται ἡμῶν, καὶ ὅτι ἡ συμβολὴ ὑμῶν εἰς τὸ ἔργον ἡμῶν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἱκανοποιεῖ τὸ Πατριαρχικὸν ἡμῶν ἀξίωμα. Αἰσθανόμεθα διὰ τοῦτο χαρὰν μεγάλην.

Εἴθε ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης ὁ διατρέφων ταύτην ἐν ταῖς καρδίαις πάντων ἡμῶν

πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν νὰ διατηρῇ ταύτην ζωηράν, ὥστε νὰ αἰσθανώμεθα περισσότερον τὴν χαρὰν τῆς συνεργασίας ἐν ἀγαστῇ ὁμονοίᾳ καὶ ὑπὸ τὴν παρόρμησιν τοιούτου εὐγενοῦς καὶ ἱεροῦ ἐλατηρίου νὰ προσπαθῶμεν ἐν αὔξοντι ζήλῳ νὰ ἐπιτελῶμεν ὅ,τι πρέπει τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐξουδετεροῦντες τὰ ἀντιπίπτοντα καὶ ἀντίξοα ἢ μειοῦντες τὴν ὀξύτητα αὐτῶν.

Ὁ Θεὸς χαρίζοιτο πᾶσιν ἡμῖν τὰ κράτιστα καὶ βέλτιστα.

Ἡ προσφώνησις τοῦ πανοσιολ. Μ. Πρωτοσυγκέλλου.

Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας καὶ οἱ τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ ὑπάλληλοι χαιρετίζουσι τὴν ἱερὰν ταύτην ἡμέραν τῶν σεπτῶν Ὀνομαστηρίων τῆς Ὑμετέρας θεοφρουρήτου Κορυφῆς, ἰδιαζούσης χαρᾶς κεφάλαιον λογιζόμενοι τὴν οὕτω παρεχομένην αὐτοῖς εὔσημον εὐκαιρίαν ἵνα καὶ πάλιν κυκλοῦντες ἐν εὐλαβείᾳ καὶ στοργῇ τὸν Πανσέβαστον αὐτῶν Πατέρα καὶ Δεσπότην προσκομίσωσιν Αὐτῷ οἱάπερ δῶρον ἑόρτιον, τὰς ἑαυτῶν υἱϊκὰς συγχαρητηρίους ἐκδηλώσεις.

Μάρτυρες ἐκ τοῦ ἐγγὺς πάντες ἡμεῖς, ὅσοι ἔχομεν τὴν μεγάλην τιμὴν νὰ διακονῶμεν ἐν τῷ Ἱερῷ Κέντρῳ ὑπὸ τὰς σεπτὰς ἐντολὰς τῆς Ὑμετέρας θεοφρουρήτου Πατρότητος, μάρτυρες τῶν μόχθων τῆς ὑψηλῆς εὐθύνης τοῦ Ἁγίου Θρόνου, οὗ τὴν πηδαλιουχίαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἡ θεία Πρόνοια ἐνεπιστεύθη εἰς τὴν συνετὴν καὶ πολύπειρον δεξιὰν τῆς Ὑμετέρας Πανιέρου Κορυφῆς, αἰσθανόμεθα βαθύτερον τὴν ἀνάγκην ἵνα προσευχώμεθα ἀδιαλείπτως τῷ Οὐρανίῳ τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορι ὅπως σκέπῃ καὶ ἐνισχύῃ καὶ μακροημερεύῃ ἐν ὑγείᾳ ἀδιαπτώτῳ τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα, κοσμοῦσαν τὴν Οἰκουμενικὴν ταύτην καθέδραν καὶ ἐν παραδειγματικῇ ἀφοσιώσει πρὸς τὴν μεγάλην αὐτῆς ἀποστολὴν συνεχίζουσαν τὸ πολύμοχθον ἔργον.

Καὶ ἐπιλαμβανόμεθα λοιπὸν ἥδιστα τῆς σημερινῆς λαμπρᾶς εὐκαιρίας ἵνα τὰ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ εὐλαβῆ ἡμῶν σέβη καὶ τὰ ταπεινὰ συγχαρητήρια ὑποβάλλοντες τῇ θεοδοξάστῳ Αὐτῆς Κορυφῇ, ἐκτενέστερον ἐπὶ τούτῳ τὰς υἱϊκὰς ἡμῶν πρὸς τὸν Πανάγαθον εὐχὰς ἀναφέρωμεν, ἱκετεύοντες ὅπως ἡ πανσθενουργὸς Αὐτοῦ χάρις, ἡ ὑψώσασα καὶ μεγαλύνασα ὡς κέδρον τοῦ Λιβάνου τὴν Ἁγιωσύνην Αὐτῆς, κρατύνῃ Αὐτὴν ἐν παντὶ καὶ περιέπῃ ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ ἐπὶ ἔτη μακρά, εὐλογοῦσα τὰ ἀγαθὰ Αὐτῆς ὑπὲρ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας βουλεύματα εἰς δόξαν Χριστοῦ

Ζῆθι, Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, ζῆθι καὶ ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ εἰς πολλὰ ἔτη. Αὕτη εἶνε ἡ διάπυρος εὐχὴ τῶν ἁπανταχοῦ εὐσεβῶν τέκνων Σου καὶ ἰδιαιτέρως τῶν τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς ἀφωσιωμένων θεραπόντων Σου.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Οἰκουμενικὸν Πατριάχην Βενιαμίν.

Φανάριον.

Ἀλεξάνδρεια 13/10/37.

Ἐπὶ ὀνομαστηρίοις Ὑμετέρας Παναγιότητος περιπτυσσόμεθα ὁλοψύχως εὐχόμενοι ἔτη πολλά, ὄλβια, καρποφόρα.

Πατριάρχης Νικόλαος.

Πατριάρχην Νικόλαον.

Ἀλεξάνδρειαν.

Εὐχαριστοῦμεν ἀδελφικῶς συγχαρητηρίοις καὶ εὐχόμεθα ὑπὲρ ὑγείας Ὑμετέρας Μακαριότητος.

Πατριάρχης Βενιαμίν

14/10/937 Φανάριον.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Βενιαμίν.

Σταμπούλ—Φανάριον.

Δαμασκός, 18/10/937.

Ὁλοψύχως συγχαίροντες ὀνομαστηρίοις Ὑμετέρας Παναγιότητος εὐχόμεθα Αὐτῇ μακροβιότητα, καρποφόρον διακυβέρνησιν Ἐκκλησίας.

Πατριάρχης Ἀλέξανδρος.

Πατριάρχην Ἀλέξανδρον.

Δαμασκόν.

Εὐχαριστοῦντες θερμῶς προσρήσει, εὐχαῖς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἀντευχόμεθα κράτιστα.

19/10/937 *Πατριάρχης Βενιαμίν.*

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Βενιαμίν.

Φανάριον—Σταμπούλ.

Ἱερουσαλὴμ 13/10/937.

Συγχαίροντες Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι ὀνομαστηρίοις ἐξαιτούμεθα μακροημέρευσιν ἐπ' ἀγαθῷ Ἐκκλησίας.

Πατριάρχης Τιμόθεος.

Πατριάρχην Τιμόθεον.

Ἱεροσόλυμα.

Εὐχαριστοῦντες θερμῶς συγχαρητηρίοις εὐχόμεθα ὑπὲρ ὑγείας Ὑμετέρας Μακαριότητος.

Πατριάρχης Βενιαμίν.

Φανάριον 14/10/37.

Πατριάρχην Βενιαμίν.

Φανάριον—Πατριαρχεῖα.

Ἀθῆναι 12/10/937.

Ἐξ ὀνόματος Ἱεραρχίας Ἐκκλησίας Ἑλλάδος ὑποβάλλομεν ἐνθέρμους συγχαρητηρίους προσρήσεις ἐπὶ ὀνομαστηρίοις Ὑμετέρας Παναγιότητος ἐπικαλούμενοι εὐλογίαν Αὐτῆς ἐπὶ ἐργασίαις Ἱεραρχίας.

Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος.

Ἀρχιεπίσκοπον Χρυσόστομον.
Ἀθήνας.

Φανάριον 14/10/37.

Εὐχαριστοῦντες θερμῶς συγχαρητηρίοις Ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ ἀγαπητῶν ἀδελφῶν, εὐχόμεθα παρὰ Θεοῦ ἐνίσχυσιν, πλουσίαν καρποφορίαν ἐργασίαις Ἱεραρχίας ὑπὲρ ἀγαθοῦ ἀδελφῆς Ἐκκλησίας.

Πατριάρχης Βενιαμίν.

***

Ἀρ. Πρωτ. 200.

Παναγιώτατε καὶ Θειότατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ Οἰκουμενικὲ Πατριάρχα, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ Κύριε Κύριε Βενιαμίν, τὴν Ὑμετέραν Σεβασμίαν Παναγιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἐγγίζει ἡ εὔσημος ἡμέρα, καθ' ἣν ἡ Ὑμετέρα Γερασμία Παναγιότης ἄγει τὰ σεπτὰ Αὐτῆς ὀνομαστήρια.

Νόμῳ στοιχοῦντες ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ καὶ κατὰ τὰ εἰωθότα παρὰ ταῖς Ἁγιωτάταις Ὀρθοδόξοις Ἐκκλησίαις, ἐξ ὀνόματος τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου πρόθυμοι ἥκομεν ἐπὶ τούτῳ εἰς νοερὰν Αὐτῆς ἐπίσκεψιν καὶ ἐγκάρδιον Αὐτῇ διαμειβόμενοι εὐσεβάστως τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν ἔνθερμα Αὐτῇ προσάγομεν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τὰ συγχαρητήρια ῥήματα καὶ διαπύρους ποιούμεθα ὑπὲρ Αὐτῆς τε καὶ τῆς Ἁγίας Αὐτῆς Ἐκκλησίας τὰς εὐχάς, δεόμενοι τοῦ Οὐρανίου Πατρός, ἵνα σώζῃ μὲν Αὐτὴν ἐπὶ μήκιστον ὑγιαίνουσαν καὶ παντὸς ὄλβου ἀπολαύουσαν, θεοφιλῶς δὲ τὸ εὐσεβὲς ποίμνιον ποιμαίνουσαν καὶ δεξιῶς διακυβερνῶσαν τὴν ἐγκεχειρισμένην τῇ πολλῇ Αὐτῆς συνέσει Ἁγίαν Πρωτόθρονον Ἐκκλησίαν, ἵνα δὲ καὶ ταύτην σκέπῃ καὶ περιφρουρῇ καὶ ἐπὶ πᾶσαν προάγῃ πρόοδον καὶ ἀκμήν, ὡς καὶ τὴν σύμπασαν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἧς Πρωτοκάθεδρος τυγχάνει.

Αἰτούμενοι δὲ τὰς εὐχὰς τῆς Ὑμετέρας λίαν ἡμῖν περισπουδάστου καὶ Γερασμίας Παναγιότητος ὑπὲρ τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου καὶ ἡμῶν, περιπτυσσόμεθα Αὐτὴν καὶ αὖθις εὐσεβάστως ἐν φιλήματι ἁγίῳ καὶ διατελοῦμεν

Τῆς Ὑμετέρας περισπουδάστου Παναγιότητος
ἀγαπητὸς καὶ ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† **Ὁ Πάφου Λεόντιος**
Τοποτηρητὴς τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου Κύπρου.

Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου
τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1937.

Σεβασμιώτατε Μητροπολῖτα Πάφου, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Λεόντιε, Τοποτηρητὰ τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Πανηγυρίσαντες μετὰ τοῦ καθ' ἡμᾶς εὐσεβοῦς πληρώματος τὴν ἑορτὴν τοῦ ὀνόματος ἡμῶν, ἄσμενοι ἐκομισάμεθα τὰ ἀδελφικὰ γράμματα τῆς ὑμετέρας φίλης καὶ περισπουδάστου ἡμῖν Σεβασμιότητος, δι' ὧν εὐηρεστήθη διαπέμψαι ἡμῖν τὰς ἐπ' αὐτῇ πρόφρονας συγχαρητηρίους αὐτῆς προσρήσεις καὶ εὐχάς.

Τὰ μάλιστα ἡδέως διατεθέντες ἐπὶ τῇ ἀδελφικῇ ταύτῃ ἐκδηλώσει τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς Σεβασμιότητος, ἄσμενοι προαγόμεθα διὰ τῆς παρούσης ἐπιστολῆς ἡμῶν ἐκφράσαι αὐτῇ τὰς ἐνθέρμους ἡμῶν εὐχαριστίας καὶ ἅμα ἀπευθῦναι τῷ Οὐρανίῳ Δομήτορι δεήσεις ὅπως σκέπῃ ἐσαεὶ τὴν Ἁγίαν αὐτόθι Ἐκκλησίαν καὶ ἐξαγάγῃ αὐτὴν ἐν τάχει τῆς δυσχεροῦς περιστάσεως διὰ τῆς αἰσίας ἀναδείξεως κανονικοῦ Πρωθιεράρχου αὐτῆς.

,αϠλζ' Ὀκτωβρίου ιδ'.

† ***Ὁ Κωνσταντινουπόλεως*** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐν γενικῷ συναγερμῷ ὁλόκληρος ἡ Χώρα ἐπανηγύρισε τῇ 29ῃ τοῦ παρόντος μηνὸς τὴν δεκάτην τετάρτην ἐπέτειον τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Δημοκρατίας. Ἡ χαρὰ καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς σύμπαντος τοῦ Λαοῦ ὑπῆρξε βαθὺς καὶ εἰλικρινής, ἐκπηγάσας ἐξ αὐτῆς τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.

Τὴν μεγάλην ἑορτὴν τὸ Πατριαρχεῖον ἑώρτασεν ἐν λαμπρᾷ φωταγωγήσει καὶ πανηγυρικῷ σημαιοστολισμῷ. Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης ἀπηύθυνεν ἐπὶ τῇ εὐσήμῳ ἑορτῇ τὰ κατωτέρω καταχωριζόμενα τηλεγραφήματα, ἐκ μέρους δὲ Αὐτῆς ἐπεσκέφθη τὸν Ἐξοχώτατον Νομάρχην Κωνσταντινουπόλεως ὁ πανοσιολ. Μ. Πρωτοσύγκελλος κ. Ἀδαμάντιος ἐν συνοδείᾳ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τουρκικοῦ Γραφείου κ. Εὐθυμίου Μαυρίδου.

Ἐν τῇ ἐν Φαναρίῳ ὑπὸ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν διεξαχθείσῃ τελετῇ τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἀντιπροσώπευσεν ὁ πανοσιολ. Δευτερεύων κ. Μάξιμος.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Τῷ Προέδρῳ τῆς Δημοκρατίας Καμὰλ Ἀτατοὺρκ.

Ἄγκυραν.

Εἰς ἑκάστην ἐπέτειον τῆς ἑορτῆς τῆς ἐνδόξου ἡμῶν Τουρκικῆς Δημοκρατίας, διὰ τῆς ὁποίας ἀνεγεννήθη τὸ Τουρκικὸν Ἔθνος καὶ ἠνεφύγησαν εἰς αὐτὸ ὁρίζοντες ὑπερόχου πολιτισμοῦ, δυνάμεως καὶ μεγαλείου, ἡ διάνοια καὶ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὅλως ἰδιαιτέρως μετὰ βαθείας εὐγνωμοσύνης καὶ θαυμασμοῦ στρέφονται πρὸς τὸ μεγαλεπήβολον πρόσωπον τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, τοῦ Ἱδρυτοῦ καὶ Ἐμψυχωτοῦ αὐτῆς.

Μετέχοντες ἀπὸ καρδίας τῆς μεγάλης χαρᾶς τῆς ἡμέρας ταύτης, ὑποβάλλομεν Ὑμῖν θερμὰ συγχαρητήρια καὶ εὐχόμεθα ὑπὲρ τῆς ὑγείας καὶ μακροημερεύσεως Ὑμῶν καὶ τῆς εὐκλείας τῆς Μεγάλης ἡμῶν Πατρίδος.

29/10/3 Φανάριον7. — Ὁ Ρωμαῖος Πατριάρχης *Βενιαμίν.*

Τῷ Πρωθυπουργῷ Δζελὰλ Μπαγιάρ.

Ἄγκυραν.

Πεπληρωμένοι ἰδιαιτέρας χαρᾶς ἐπὶ τῇ σήμερον ἀγομένῃ ἐπετείῳ τῆς Τουρκικῆς ἡμῶν Δημοκρατίας, τὴν ὁποίαν σύμπας ὁ λαὸς μετ' ἐνθουσιασμοῦ πανηγυρίζει, ἀπευθύνομεν τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι ἐγκαρδίους προσρήσεις. Ὑπὸ πολίτευμα μετὰ τοσαύτης φωτεινῆς καὶ ἐμπνευσμένης θελήσεως καὶ γονίμου προσπαθείας ἱδρυθὲν καὶ ὀργανωθέν, ἡ ἐκ μέρους τῶν ἐξόχων Κυβερνητῶν τῆς Πατρίδος ἡμῶν καταβολὴ πάσης σκέψεως καὶ ἐνεργείας εὑρίσκει τελείας τὰς ἀποδόσεις αὐτῆς εἰς προαγωγὴν καὶ δόξαν τῆς προσφιλοῦς ἡμῶν Χώρας.

Εὐχόμεθα τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι ὑγείαν, ἵνα προσκομίζῃ ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ἡμῶν τὰς ὑψηλὰς Αὐτῆς ὑπηρεσίας.

29/10/37. Ὁ Ρωμαῖος Πατριάρχης ***Βενιαμίν.***

Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν Σουκρῆ Καγιᾶν.

Ἄγκυραν.

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐνδόξου Δημοκρατίας ἀπευθύνομεν Ὑμῖν εἰλικρινῆ συγχαρητήρια καὶ εὐχὰς περὶ ὑγείας καὶ μακροημερεύσεως Ὑμῶν.

29/10/37. Ὁ Ρωμαῖος Πατριάρχης ***Βενιαμίν.***

Εἰς τὰ ὡς ἄνω συγχαρητήρια καὶ εὐχετικὰ τηλεγραφήματα ἐλήφθησαν τὰ κάτωθι ἀπαντικὰ τηλεγραφήματα τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν:

Πρὸς τὸν Πατριάρχην Κύριον Βενιαμίν.

Ἰσταμποὺλ-Φανάριον.

Εὐχαριστῶ ἐπὶ τοῖς συγχαρητηρίοις ὑμῶν καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκδηλουμένοις πρὸς τὸ πρόσωπόν μου αἰσθήμασι, καὶ εὔχομαι ὅπως ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν ἑορτὴ ᾖ εὐδαίμων καὶ δι' ὑμᾶς.

Ὁ Πρωθυπουργὸς ***Τζελὰλ Μπαγιάρ.***

Πρὸς τὸν Ρωμαῖον Πατριάρχην Σταμποὺλ Βενιαμίν.

Φανάριον.

Ἔλαβον τὸ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Δημοκρατίας ἡμῶν συγχαρητήριον ὑμῶν τηλεγράφημα. Ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας καὶ τὰ συγχαρητήριά μου.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Δ. Λ. Κόμματος

Σουκροῦ Καγιᾶ

Ο ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑ

Τῇ 22ᾳ τοῦ παρόντος μηνὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Βενιαμὶν τὸν Α' καὶ τὴν Μητέρα Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ἐπεσκέφθη, ἐπανακάμπτων ἐξ Ἀγκύρας, ὁ Ἐξοχώτατος Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς Εὐγενεστάτης κυρίας Μεταξᾶ, τοῦ Ναυάρχου κ. Οἰκονόμου, τοῦ Ἐξοχωτάτου Πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἀγκύρᾳ κ. Ρ. Ραφαὴλ, τοῦ κ. Β. Παπαδάκη, Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ, τῶν κ. κ. Ἰ. Ρωμάνου καὶ Γ. Κούστα, Διευθυντῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν, τοῦ ἐνταῦθα Γενικοῦ Προξένου Ἐντιμοτάτου κ. Λ. Γάφου καὶ τοῦ Ταγματάρχου κ. Νόμπελη, Ὑπασπιστοῦ τῆς Α. Ἐξοχότητος.

Ὁ Ἐξοχ. Πρωθυπουργὸς μετὰ τῆς κυρίας Μεταξᾶ καὶ τῆς ἄλλης ἀκολουθίας Αὐτοῦ ἀφίκοντο εἰς Φανάριον διὰ βενζινακάτου περὶ ὥραν 5 μ. μ. Ἀπὸ τῆς ἀποβάθρας Φαναρίου προϋπήντησαν τοὺς ἐπιφανεῖς ξένους ὁ Ἄρχων Μέγας Διερμηνεὺς καὶ Εἰσηγητὴς τῶν Ἐπισήμων κ. Σπ. Κωνσταντινίδης μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τουρκικοῦ Γραφείου κ. Εὐθ. Μαυρίδου, ὡδήγησαν δὲ αὐτοὺς μέχρι τῆς ἐξωτερικῆς πύλης τῶν Πατριαρχείων, ὅπου ὑπεδέχθησαν καὶ ἐχαιρέτησαν αὐτοὺς ὁ πανοσιολ. Μ. Πρωτοσύγκελλος κ. Ἀδαμάντιος καὶ ὁ πανοσιολ. Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιμ. κ. Κύριλλος, φέροντες ἐπανωκαλύμμαυχον καὶ σταυρόν. Παρὰ τὴν προαύλιον πύλην ἵσταντο ὁ πονοσιολ. Μ. Ἀρχιδιάκονος κ. Γρηγόριος μετὰ τῶν Πατριαρχικῶν Διακόνων, οἵτινες ἠκολούθησαν τοὺς ξένους, τῆς ὅλης πομπῆς προπορευομένων τοῦ ἀρχικλητῆρος καὶ τριῶν κλητήρων. Ἔξωθεν τῆς ἐσωτερικῆς πύλης ἵσταντο ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης, οἱ Πατριαρχικοὶ ἐφημέριοι καὶ δύο Ἀρχιμανδρῖται τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, φέροντες ἐπανωκαλύμμαυχον, οἵτινες καὶ προηγήθησαν τῆς πομπῆς ταχθέντες μετὰ τοὺς κλητῆρας. Ἔσωθεν τῆς ἐσωτερικῆς πύλης ἵσταντο οἱ Τμηματάρχαι τῶν Πατριαρχείων, οἵτινες ἠκολούθησαν τὴν πομπήν. Ἡ πρωτοπορεία τῆς πομπῆς παρετάχθη ἐν τῇ Αἰθούσῃ τῆς Παναγίας καὶ ἐσταμάτησεν αὐτόθι. Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Πατριαρχῶν ἀνέμενον οἱ θεοφιλ. Ἐπίσκοποι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, φέροντες ἐπανωκαλύμμαυχον καὶ ἐγκόλπιον, οἵτινες ἠκολούθησαν τὴν συνοδείαν.

Ἐν τῇ Αἰθούσῃ τοῦ Μεγάλου Συνοδικοῦ ἀνέμενεν ἡ Α. Θ. Παναγιότης, φέρουσα σταυρὸν καὶ δύο ἐγκόλπια, καὶ σὺν Αὐτῇ οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοὶ Μητροπολῖται Δέρκων, Πριγκηπονήσων, Σάρδεων, Ἡλιουπόλεως,

Ἴμβρου, Θεοδωρουπόλεως, Εἰρηνουπόλεως, Χριστουπόλεως, Λαοδικείας καὶ Αἴνου, κατέχοντες τὴν δεξιὰν σειρὰν τῶν ἑδρῶν καὶ φέροντες σταυρὸν κα ἐγκόλπιον.

Εἰσελθὼν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἠσπάσθη εὐλαβῶς τὴν δεξιὰν τῆς Α.Θ Παναγιότητος, τοῦτο δὲ ἔπραξε καὶ ἡ Εὐγενεστάτη σύζυγος Αὐτοῦ, μεθ' ὃ ἡ Α. Θ. Παναγιότης προσεφώνησεν Αὐτὸν διὰ τῆς κατωτέρω καταχωριζομένης προσφωνήσεως, εἰς ἣν ἀντεφώνησεν ἡ Α. Ἐξοχότης.

Εἶτα ἐγένετο ἡ παρουσίασις ἀπὸ μέρους τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τῶν Σεβασ. Μητροπολιτῶν τῇ Α. Ἐξοχότητι καὶ ἀπὸ μέρους τῆς Α. Ἐξοχότητος τῆς ἀκολουθίας Αὐτῆς πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα.

Μετὰ ἐπακολουθήσασαν συνομιλίαν περὶ τῶν ἀποκομισθεισῶν ὑπὸ τῆς Α. Ἐξοχότητος ἐντυπώσεων περὶ τῆς ὡραιότητος τῆς Πρωτευούσης καὶ τὴν προσφορὰν τοῦ εἰθισμένου γλυκοῦ καὶ καφέ, ἡ Α. Θ. Παναγιότης προσέφερε τῷ κ. Πρωθυπουργῷ καὶ τῇ Εὐγενεστάτῃ συζύγῳ Αὐτοῦ χρυσοῦς ἀδαμαντοποικίλτους σταυρούς, συντόμως προσφωνήσασα ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Μήτηρ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία ἐκτιμῶσα τὴν εὐσεβόφρονα ἐπίσκεψιν Ὑμῶν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἀπονέμει Ὑμῖν τοὺς σταυροὺς τούτους εἰς εὐλογίαν Ὑμῶν, διὰ τὰ αἰσθήματα τῆς εὐσεβείας, τῆς στοργῆς καὶ τῆς ἀφοσιώσεως πρὸς αὐτήν, ἐπικαλουμένη τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐφ' Ὑμᾶς».

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ ἡ κυρία Μεταξᾶ μετὰ συγκινήσεως ἐδέχθησαν τὴν Πατριαρχικὴν εὐλογίαν καὶ ἠσπάσθησαν τὴν Πατριαρχικὴν Δεξιάν, ἐκφράσαντες τὰς εὐχαριστίας Αὐτῶν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην διὰ τὰ τίμια Πατριαρχικὰ δῶρα. Ἀκολούθως κατῆλθον εἰς τὸν πάνσεπτον Πατριαρχικὸν Ναόν, τῶν πανοσιολ. Μ. Πρωτοσυγκέλλου καὶ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἁγίας καὶ Ἱ. Συνόδου παρασχόντων Αὐτοῖς ἱστορικὰς καὶ ἄλλα πληροφορίας περὶ τοῦ ἱ. Ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ, καὶ ἀνεχώρησαν προπεμφθέντες μετὰ τῶν μεθ' ὧν καὶ κατὰ τὴν ἄφιξιν Αὐτῶν τιμῶν.

***

Ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς Α. Ἐξοχότητος, ἀντεπεσκέφθη Αὐτὴν μεταβᾶσα εἰς Πέρα Παλὰς ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐν συνοδείᾳ τοῦ πανοσιολ. Μ. Πρωτοσυγκέλλου καὶ τοῦ Ἄρχοντος Μ. Διερμηνέως, ὡς καὶ τῆς λοιπῆς ἀκολουθίας Αὐτῆς. Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐγένετο δεκτὴ μετ' ἐνδείξεων βαθυτάτου σεβασμοῦ καὶ εὐλαβείας ἐκ μέρους τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, προπεμφθεῖσα παρ' Αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀναχώρησιν μέχρι τῆς ἐξωθύρας τοῦ Ξενοδοχείου.

Ἡ προσφώνησις τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.

Κύριε Πρόεδρε,

Μετὰ τὴν εἰς Ἄγκυραν γενομένην εὐτυχῆ ἐπίσκεψιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος πρὸς τοὺς διακεκριμένους Κυβερνήτας τῆς καθ' ἡμᾶς ἐνδόξου Δημοκρατικῆς Πατρίδος, τῆς ὁποίας ἡ ἄφθιτος δόξα καὶ τὸ μεγαλεῖον ὁλονὲν γιγαντοῦται χάρις εἰς τὴν ὀξυδέρκειαν αὐτῶν ὑπὸ τὴν συνετὴν κατεύθυνσιν τοῦ μεγαλεπηβόλου καὶ χαλυβδίνου τὴν θέλησιν ὑπερόχου Προέδρου αὐτῆς Ἀτατοὺρκ, προσῆλθεν Αὕτη μετὰ τῆς εὐγενεστάτης συζύγου Αὐτῆς εἰς ἐπίσκεψιν καὶ τῆς Μητρὸς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐν τῷ παλαιφάτῳ καὶ πανσέπτῳ τούτῳ Κέντρῳ τῆς Ὀρθοδοξίας.

Τὸ εὐφρόσυνον τοῦτο γεγονὸς πληροῖ βαθείας χαρᾶς τὴν καρδίαν πάντων ἡμῶν, διότι ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος διακρίνομεν ἱερὰ αἰσθήματα εὐλαβοῦς ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ εὐγενεῖς διαθέσεις στοργῆς καὶ ἀγάπης εὐσεβοῦς αὐτῆς τέκνου. Παρίσταται ἐν μέσῳ ἡμῶν ὁ ὀτρηρὸς καὶ ἀκάματος Πρωθυπουργὸς καὶ τηλεκλυτὸς Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος, ὁ λελογισμένος καὶ ἔμφρων ἐργάτης τῆς Πατρίδος αὐτοῦ, ὁ πλούσιος καὶ δαψιλὴς ἐν ἔργοις δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς, ὧν ἡ εὐεργετικότης ἐστὶν ἀληθὴς πρόνοια ὑπὲρ τῆς κοινωνίας, διαχεομένη εἰς ἅπαντα τὰ στρώματα αὐτῆς. Τῆς εὐεργετικότητος ταύτης οὐδὲ ἡ Ἐκκλησία ἐστὶν ἄμοιρος. Ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ἡ ἐρίτιμος Βασιλικὴ Κυβέρνησις πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως παρέχει τὴν στοργικὴν αὐτῆς προστασίαν πρὸς τὴν ἀδελφὴν Ἁγιωτάτην Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, μεριμνῶσα ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς καὶ ἀγρύπνως φρουροῦσα τὴν πατρῴαν πίστιν καὶ θρησκείαν ἀπὸ πάσης προσβολῆς. Τὰ ἔργα Ὑμῶν, Κύριε Πρόεδρε, εἰσὶ καθολικὸν κήρυγμα τῆς ἐν Θεῷ ἀγάπης καὶ ὁμονοίας ἐν τῇ λατρείᾳ τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ἐργασίας.

Ἐφ' ᾧ καὶ ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία ἀπὸ καρδίας εὐλογεῖ Ὑμᾶς, χαιρετίζουσα δὲ τὴν τιμίαν Ὑμῶν ταύτην ἐπίσκεψιν καὶ προσφωνοῦσα δι' ἡμῶν τὸ «ὡς εὖ παρέστητε», εὔχεται ὅπως ἡ θεία χάρις περιφρουρῇ τὴν Ὑμετέραν ἐρίτιμον Ἐξοχότητα ἐν παντὶ καὶ πάντοτε, εἰς ὑγιᾶ κατεύθυνσιν καὶ εὐόδωσιν τῆς ὑψηλῆς Αὐτῆς διακονίας.

Παρακαλοῦμεν τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ὅπως ἐπανερχομένη εἰς τὰ ἴδια προσκομίσῃ πρὸς τὸν Σεπτὸν Αὐτῆς Κυριάρχην τὸν Εὐσεβέστατον καὶ Φιλόχριστον Βασιλέα Γεώργιον τὸν Β′ τὰς ἐγκαρδίους εὐχὰς καὶ τὴν εὐλογίαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν ὑπὲρ τῆς ὑγείας καὶ τῆς δόξης Αὐτοῦ καὶ τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Οἴκου καὶ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας σύμπαντος τοῦ εὐσεβοῦς Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ὡσαύτως παρακαλοῦμεν τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ὅπως μὴ λείψῃ ἵνα γένηται διερμηνεὺς καὶ τῶν ἀδελφικῶν ἡμῶν προσρήσεων πρὸς τὸν σοφὸν καὶ πεπνυμένον Προκαθήμενον τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀγαπητὸν Ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κύριον Χρυσόστομον καὶ δι' Αὐτοῦ πρὸς ἅπασαν τὴν ἐκεῖ σεβασμίαν Ἱεραρχίαν.

Ὁ Κύριος στηρίζοι καὶ ἐνισχύοι τὴν Ὑμετέραν ἐρίτιμον Ἐξοχότητα ἐν τῷ ὑψηλῷ καθήκοντι καὶ τῷ ἁγίῳ Αὐτῆς ἔργῳ.

Ἡ ἀντιφώνησις τῆς Α. Ἐξοχότητος.

Παναγιώτατε,

Ἡ ἐπίσκεψίς μου εἰς τὴν φίλην καὶ σύμμαχον Τουρκίαν καὶ ἡ συνεργασία μου μετὰ τοῦ ἐνδοξοτάτου Ἀρχηγοῦ τοῦ Τουρκικοῦ Ἔθνους Καμὰλ Ἀτατοὺρκ καὶ τῶν διακεκριμένων συνεργατῶν Αὐτοῦ διὰ τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν σύμπραξιν καὶ στενὴν φιλίαν τῶν δύο Ἐθνῶν, ἔφερε τὰ βήματά μου εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου δραττόμενος τῆς εὐκαιρίας καθηκόντως ἔσπευσα νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν Μεγάλην Μητέρα ἡμῶν Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὑποβάλω τὰ σέβη μου εἰς τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα ἐν τῷ Ἱερῷ Κέντρῳ.

Φέρω πρὸς Αὐτὴν ἰδιαιτέρως τὸν χαιρετισμὸν καὶ τὰ σέβη τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ σεπτοῦ μου Κυριάρχου Εὐσεβεστάτου Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Β′ καὶ ἀπεκδέχομαι τὰς εὐλογίας τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος διὰ νὰ τὰς κομίσω πρὸς τὴν Α. Μεγαγειότητα.

Φέρω ἐπίσης τὰ βαθύτατα σέβη τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοὺς εὐλαβεῖς προσκυνισμοὺς σύμπαντος τοῦ Ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Μετὰ συγκινήσεως οἱ συνεργάται μου καὶ τὸ εὐσιβὲς Ἔθνος θὰ ἀποδεχθῶσι τὴν εὐλογίαν τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Δὲν θὰ λείψω ἐξ ἄλλου νὰ μεταδώσω τὰς προσρήσεις τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος καὶ εἰς τὴν Α. Μακαριότητα τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομον καὶ τὸν χαιρετισμὸν ὃν διὰ τῆς Α. Μακαριότητος ἡ Ὑμετέρα Θειοτάτη Παναγιότης διαβιβάζει πρὸς ἅπασαν τὴν Ἑλληνικὴν Ἱεραρχίαν.

Ἐγὼ δὲ αὐτός, πιστὸν καὶ ἀφωσιωμένον τέκνον τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, αἰσθάνομαι ἐμαυτὸν ἰδιαιτέρως εὐτυχῆ ἐκ τῆς ἱερᾶς ταύτης ἐπισκέψεως καὶ εὐχαριστῶ βαθέως δι' ὅσους ἡ Ὑμετέρα Θειοτάτη Παναγιότης ἠγαθύνθη νά μοι ἀπευθύνῃ λόγους, ἀπεκδέχομαι δὲ εὐγνωμόνως τὴν εὐλογίαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τὰς εὐχὰς τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος πρὸς τὸν Ὕψιστον ἵνα μὲ βοηθήσῃ πρὸς συνέχισιν τοῦ ἔργου μου.

Ο ΕΞΟΧΩΓΑΤΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑ

Ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐδέχθη τῇ 31ῃ λήγοντος, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, καὶ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἐξ Ἀγκύρας αὐθημερὸν ἐπανακάμψαντος Ἐξοχωτάτου Πρωθυπουργοῦ τῆς Ρουμανίας κ. Γεωργίου Ταταρέσκου. Ἡ Α. Ἐξοχότης συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ Ρουμάνου πρεσβευτοῦ κ. Ἀλ. Τελεμάκ, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τῆς Πρωθυπουργίας κ. Σιμπιτσεάνου, τοῦ ἐνταῦθα Γεν. Προξένου τῆς Ρουμανίας κ. Ν. Λουκασίεβιτς καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ Προξένου κ. Β. Μπιμπέσκου ἀφίκετο εἰς Φανάριον περὶ ὥραν 2 1/2 μ. μ. διὰ κυβερνητικῆς ἀτμακάτου. Κατὰ τὴν προϋπάντησιν καὶ ἐν γένει τὴν ὑποδοχὴν τῆς Α. Ἐξοχότητος ἐφηρμόσθη

αὐστηρῶς τὸ κατὰ τὴν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα προγενεστέραν ἐπίσκεψιν τοῦ ἐξοχωτάτου Ἕλληνος Πρωθυπουργοῦ ἐφαρμοσθέν, κατὰ τὴν τάξιν, πρόγραμμα.

Ὁ ἐξοχ. κ. Πρωθυπουργὸς εἰσελθὼν εἰς τὴν Αἴθουσαν τοῦ Μ. Συνοδικοῦ, ἐν ᾗ ἀνέμενεν ἡ Α. Θ. Παναγιότης μετὰ τῶν σεβ. συνοδικῶν Δέρκων, Πριγκηπονήσων, Σάρδεων, Ἡλιουπόλεως, Θεοδωρουπόλεως, Εἰρηνουπόλεως, Χριστουπόλεως, Λαοδικείας καὶ Αἴνου ἠσπάσθη μετ' εὐλαβείας τὴν δεξιὰν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, μεθ' ὃ Αὕτη προσεφώνησε τὴν Α. Ἐξοχότητα ἀντιφωνήσασαν καταλλήλως. Ἡ προσφώνησις τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἧς μετάφρασιν ἐν γαλλικῇ ἀνέγνω ὁ Μ. Διερμηνεὺς κ. Σπ. Κωνσταντινίδης, καὶ ἡ ἀντιφώνησις δημοσιεύονται κατωτέρω.

Μετὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν προσφορὰν γλυκοῦ καὶ καφὲ διεξήχθη μεταξὺ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μακρὰ συνομιλία καθ' ἣν ἡ Α. Ἐξοχότης ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκφράσῃ δι' ὡραίων λέξεων τὸν θαυμασμὸν Αὐτῆς πρὸς τοὺς ἰθύνοντας τὰς τύχας τῆς Τουρκίας καὶ νὰ ἀναπτύξῃ σκέψεις βαρυσημάντους ὡς πρὸς τὴν δρᾶσιν τῆς χρ/κῆς θρησκείας, καὶ ἰδιαιτέρως τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἀκολούθως ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐγερθεῖσα προσέφερε τῷ κ. Πρωθυπουργῷ χρυσοῦν ἀδαμαντοποίκιλτον σταυρὸν ἐπειποῦσα τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Μήτηρ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εἰς ἀνάμνησιν καὶ ἐκτίμησιν τῆς ἐπισκέψεως ταύτης τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ἀπονέμει Αὐτῇ δι' ἡμῶν τὸν τίμιον τοῦτον Σταυρόν, καὶ ἀναρτᾷ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ στήθους Αὐτῆς, περικλείοντος τοιαῦτα αἰσθήματα βαθυτάτης πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν εὐλαβείας».

Ὁ κ. Ταταρέσκου ἐν προφανεῖ συγκινήσει εὐχαριστήσας θερμῶς ἠσπάσθη τὴν δεξιὰν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἐπιδηλώσας ὅτι ἡ ἐπίσκεψις Αὐτοῦ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα θὰ παραμείνῃ Αὐτῷ ἀλησμόνητος καὶ ὅτι θὰ εἶνε ὑπερήφανος φέρων τὸ ἀναμνηστικὸν τοῦτο ἱερὸν κειμήλιον καὶ ἐργαζόμενος ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ. Εἶμαι, εἶπε, χριστιανός, τὸ αἰσθάνομαι βαθέως καὶ ἐπιθυμῶ νὰ ἐργάζωμαι ὡς τοιοῦτος καὶ μάλιστα ὡς ὀρθόδοξος χριστιανός.

Ἀποχαιρετήσασα τὴν Α. Θ. Παναγιότητα καὶ τοὺς σεβ. συνοδικοὺς κατῆλθεν ἡ Α. Ἐξοχότης εἰς τὸν πάνσεπτον Πατριαρχικὸν ναὸν καὶ μετὰ προσκύνησιν τῶν ἐν αὐτῷ ἱ. Λειψάνων ἀνεχώρησε προπεμφθεῖσα μετὰ τῶν αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν ἄφιξιν Αὐτῆς τιμῶν.

*
* *

Ὀλίγον μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐν συνοδείᾳ τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου καὶ τοῦ ἄρχοντος Μ. Διερμηνέως ἀνελθοῦσα εἰς τὸ Πέραν ἀνταπέδωκε τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸ ξενοδο-

χεῖον «Πέρα Παλάς» γενομένη τιμητικώτατα δεκτὴ ὑπὸ τοῦ ἐξοχ. πρεσβευτοῦ κ. Α. Τελεμὰκ καὶ τῶν λοιπῶν συνοδῶν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Κατὰ τὴν διεξαχθεῖσαν συνομιλίαν ἡ Α. Ἐξοχότης ἐξεχύθη καὶ αὖθις εἰς αἰσθήματα εὐλαβείας καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὴν Μητέρα Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ πρὸς τὸν εὐκλεῶς Προκαθήμενον Αὐτῆς.

***

Ἡ προσφώνησις τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Ἀγομένη ὑπὸ ἱεροῦ καὶ εὐσεβοῦς πόθου ἡ Ὑμετέρα ἐρίτιμος Ἐξοχότης ἐν ταῖς πολλαῖς καὶ ὑψηλαῖς ἀσχολίαις Αὐτῆς δὲν ὤκνησεν ἵνα μετὰ τὸ εἰς Ἄγκυραν ταξείδιον Αὐτῆς προσέλθῃ εἰς ἐπίσκεψιν καὶ τῆς Μητρὸς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐν τῷ παλαιφάτῳ τούτῳ Κέντρῳ τῆς Ὀρθοδοξίας, ἐν ᾧ ἐκκέχυται πλουσία ἡ ἀδελφικὴ ἀγάπη πρὸς τὴν ἀδελφὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρουμανίας.

Ἡ μετάβασις τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ἐκεῖσε τύχῃ ἀγαθῇ συνέπεσε κατὰ τὰς ἐκλάμπρους ἑορτὰς τῆς ἐπετείου τῆς Δημοκρατίας, αἵτινες συναγείρουσαι ἅπασαν τὴν Χώραν εἰς ἑορτασμὸν μετ' ἰδιαζούσης φαιδρότητος ἀπαυγάζουσι τὴν λαμπηδόνα καὶ αἴγλην τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἔμφρονα χειραγωγίαν τοῦ Μεγάλου Ἀτατούρκ, τοῦ Ὑπερόχου Προέδρου τῆς ἀναγεννηθείσης καὶ εἰς μέγαν πολιτισμὸν καὶ εἰς εὐρεῖαν πρόοδον παντὸς κλάδου ἐξυψωθείσης Πατρίδος.

Ἡ τετιμημένη αὕτη ἐπίσκεψις τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, παρέχουσα τὴν ἀγαθὴν εὐκαιρίαν ἵνα γνωρίσωμεν ἐκ τοῦ πλησίον τὸν ἐπίλεκτον Κυβερνήτην τοῦ εὐσεβοῦς Ρουμανικοῦ Ἔθνους, πληροῖ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν, μαρτυρεῖ δὲ τὰ εὐσεβόφρονα αἰσθήματα τῆς εὐλαβοῦς ἀφοσιώσεως τέκνου πεφιλημένης θυγατρὸς καὶ τετιμημένης ἀδελφῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν εὐγενῶν διαθέσεων στοργῆς διακεκριμένης τοῦ ἀγαπητοῦ Ρουμανικοῦ Ἔθνους προσωπικότητος, μετὰ βαθυστοχάστου συνέσεως καὶ δεξιότητος διευθυνούσης τὰς τύχας αὐτοῦ, ζηλωτῶς δὲ ὑπηρετούσης τὸ θεοφιλὲς ἔργον τῆς συναδελφώσεως τῶν λαῶν. Τοιοῦτοι ἐκπρόσωποι Κυβερνήσεων μὴ φειδόμενοι κόπων καὶ μόχθων διὰ τὴν εἰρήνευσιν τοῦ κόσμου, τὰ μάλα συμβάλλοντες εἰς τὴν αἰσίαν φιλικὴν συνεννόησιν καὶ συνεργασίαν πρὸς τὸ ἀληθὲς συμφέρον τῶν ἰδίων λαῶν, εἰσὶν ἄξιοι ὑψίστης ἐκτιμήσεως καὶ συγχαρητηρίων ἐνθέρμων καὶ τῆς ἱερᾶς προσωνυμίας τοῦ «προεστῶτος καλῶν ἔργων», ὁποία ἐστὶν ἡ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν νομοταγείᾳ διαβίωσις καὶ εὐημερία τῶν λαῶν.

Μετὰ τοιούτων αἰσθημάτων τιμῆς καὶ χαρᾶς χαιρετίζομεν τὴν Ὑμετέραν περισπούδαστον Ἐξοχότητα καὶ προσφωνοῦντες τὸ «ὡς εὖ παρέστητε» εὐλογοῦμεν ὁλοψύχως Αὐτὴν καὶ τὸ ἔργον τῆς ἱερᾶς Αὐτῆς ἀποστολῆς.

Ἐπιλαμβανόμεθα ἥδιστα τῆς καλῆς εὐκαιρίας ὅπως παρακαλέσωμεν τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ἵνα κατὰ τὴν ἐπάνοδον Αὐτῆς εἰς τὰ ἴδια ἀγαθυνθῇ καὶ γένηται ὁ μεταδότης τῶν ἀκραιφνῶν χαιρετισμῶν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν πρὸς τὴν Αὐτοῦ Εὐσεβεστάτην Μεγαλειότητα τὸν σεπτὸν Κυριάρχην Αὐτῆς Βασιλέα Κάρολον τὸν Β' καὶ ἅπαντα τὸν Βασιλικὸν Οἶκον καὶ πρὸς τὴν Ἔντιμον τῆς Ρουμανίας Κυβέρνησιν μετ' ἐνθέρμων εὐχῶν ὑπὲρ παντὸς τοῦ θεοφρουρήτου Ρουμανικοῦ Κράτους καὶ παντὸς τοῦ εὐσεβοῦς καὶ ἀγαπητοῦ Ρουμανικοῦ Λαοῦ.

Παρακαλοῦμεν ἐπίσης τὴν Ὑμετέραν Εὐγενεστάτην Ἐξοχότητα ὅπως γένηται κομιστὴς καὶ διερμηνεὺς τῶν ἰδιαιτέρων ἀδελφικῶν προσρήσεων καὶ ἀσπασμῶν ἡμῶν πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα τὸν σεβασμιοπόθητον ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφὸν Πατριάρχην κύριον Μύρωνα καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν σεβασμίαν Ἱεραρχίαν τῆς ἀδελφῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας, ᾗτινι ὁλοψύχως εὐχόμεθα πᾶσαν πάντοτε ἐπάνθησιν καὶ ἀκμὴν ζωῆς.

Κύριος ὁ Θεὸς φωτίζοι καὶ στηρίζοι τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα καὶ πάντας τοὺς ἐριτίμους συναδέλφους Αὐτῆς εἰς εὐόδωσιν τῶν ἔργων ὑμῶν ἐν τῇ διακυβερνήσει τῆς ἀγαπητῆς Ὑμῶν Πατρίδος.

Ἡ ἀντιφώνησις τῆς Α. Ἐξοχότητος.

Παναγιώτατε,

Ἐν πρώτοις θεωρῶ καθῆκον νὰ ὑποβάλω εὐγνώμονας εὐχαριστίας πρὸς τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα διὰ τὰς εὐχάς, ἃς εὐηρεστήθη νὰ ἀπευθύνῃ ὑπὲρ τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ σεπτοῦ μου Κυριάρχου Βασιλέως τῆς Ρουμανίας Καρόλου τοῦ Β', ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς Ρουμανικοῦ Ἔθνους, ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ προσωπικῶς.

Παναγιώτατε! Ἦλθον εἰς τὴν σύμμαχον καὶ φίλην τῆς χώρας μου Τουρκίαν ἀδείᾳ καὶ ἐντολῇ τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως Καρόλου τοῦ Β'. Σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεώς μου ταύτης ἦτο νὰ ἐνισχύσω ἔτι μᾶλλον τὴν μετὰ τοῦ Τουρκικοῦ Ἔθνους φιλίαν ἡμῶν καὶ νὰ ἐκφράσω τὸν προσωπικόν μου θαυμασμὸν εἰς τὸν μέγαν Ἀρχηγὸν τὸν διέποντα τὰ τῆς χώρας ταύτης μετὰ θελήσεως ἰσχυρᾶς. Αἰσθάνομαι μεγάλην εὐχαρίστησιν δηλῶν Ὑμῖν ὅτι κατὰ τὴν ἐν Ἀγκύρᾳ διαμονήν μου ηὐξήθη ἔτι μᾶλλον ἡ μεταξὺ Ρουμανίας καὶ Τουρκίας φιλία. Ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῆς ἀνατεθείσης μοι ὑπὸ τῆς χώρας μου ἐντολῆς δὲν εἰργάσθην μόνον ὡς Ρουμᾶνος πολίτης. Ἔχω σχηματίσῃ τὴν πεποίθησιν ὅτι εἰργάσθην καὶ ἐργάζομαι ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ σταυροῦ, διότι, Παναγιώτατε, εἰργάσθην καὶ ἐργάζομαι διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εὐλογημένην διαρκῶς εἰρήνην.

Σχὼν τὴν εὐκαιρίαν νὰ εὑρεθῶ ἐνταῦθα δὲν ἠδυνάμην νὰ ἀναχωρήσω πρὶν ἢ ἐκπληρώσω τὸ ἱερὸν τοῦτο καθῆκον, πρὶν ἢ ἐπισκεφθῶ τὸ Ἱερὸν Κέντρον τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ ὑποβαλω τὰ εὐλαβῆ σέβη μου τῇ Ὑμετέρᾳ Θειοτάτῃ Παναγιότητι. Ἤδη εἶμαι ἰδιαιτέρως εὐτυχὴς παριστάμενος ἐνώπιον τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος καὶ βεβαιῶν τὰ αἰσθήματα τῆς βαθυτάτης εὐλαβείας μου πρὸς τὴν Ἁγίαν Ἐκκλησίαν.

Παναγιώτατε! Εἰς τὴν σημερινὴν σύγχυσιν τοῦ κόσμου ἡ Ὀρθοδοξία ἀποτελεῖ προπύργιον εἰς πάντα τὰ ἐπιπροσθοῦντα ἀντιθετα ρεύματα. Ἐπαναλαμβάνω ἐνώπιον Ὑμῶν, τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀρχαιοτέρας καὶ μεγαλειτέρας Ἐκκλησίας, τῆς ἐχούσης ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς πνευματικότητος τοῦ Ὀρθοδόξου κόσμου, ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἀνθρωπότητα εἶνε σπουδαιοτάτη καὶ ἡ συμβολὴ αὐτῆς εἰς τὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν τοῦ κόσμου πολυτιμοτάτη.

Παρακαλῶ ἵνα ἐν τῷ προσώπῳ μου ἴδῃ ἡ Ὑμετέρα Θειοτάτη Παναγιότης οὐ μόνον ἄνδρα πολιτικόν, ἀλλὰ καὶ τέκνον πιστὸν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ Κ/ΠΟΛΕΩΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

85) ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΣΤ΄

Τὴν ἑπομένην τῆς ἀπομακρύνσεως Κωνσταντίου Β΄, τοῦ «δι' ὑψηλοῦ προσκυνητοῦ ὁρισμοῦ ἐκπτώτου γενομένου τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου», ἤτοι τὴν *27 Σ/βρ. 1835*, προεκρίθη διὰ τὴν πηδαλιουχίαν τῆς Μ. Ἐκκλησίας ὁ μ/της Σερρῶν ***Γρηγόριος***, ὡς μόνος δυνάμενος «ἐγρηγόρως καὶ ὀμμάτων βολαῖς τὰ πάντα ἐπισκέψασθαι». Μετακληθεὶς ἐκ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ δι' ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλέντος ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐξάρχου καὶ περιβληθεὶς «***τὸ ἔκλαμπρον βασιλικὸν καββάδιον***» ἐνιδρύθη ἐπὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου κατὰ ***Ὀκτώβριον ἰ. ἔτους***, ὅτε καὶ συνταχθὲν ὑπεγράφη καὶ κατεστρώθη ἐν τῷ κώδικι τὸ σχετικὸν «ὑπόμνημα» τῆς ἐκλογῆς. Ἡ ἱερατεία αὕτη Γρηγορίου τοῦ ΣΤ΄ θὰ παραμείνῃ ἱστορικὴ ἐν τοῖς ἐκκλ/κοῖς χρονικοῖς διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐρρωμένως διενεργηθεῖσαν καταπολέμησιν τῶν προσηλυτιστικῶν μεθοδειῶν καὶ ἀντίκρουσιν τῶν ἑτεροδιδασκαλιῶν. Ἡ Ἰόνιος Ἐκκλησία προσείλκυσε τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ προσοχήν. Ἀλλ' ἀκριβῶς ἡ καθόλου αὐτοῦ ὡς ἄνω πρωθιεραρχικὴ δρᾶσις καὶ εἰδικώτερον ἡ ἐναντίον τοῦ περὶ βαθμῶν συγγενείας καὶ κωλυμάτων τοῦ γάμου νόμου τῆς προστατευούσης τὴν Ἰόνιον Πολιτείαν ἀγγλικῆς κυβερνήσεως στραφεῖσα τοιαύτη προὐκάλεσε θύελλαν διαμαρτυριῶν καὶ ἄλλων καὶ τῆς ἐν ΚΠόλει ἀγγλ. πρεσβείας ζητησάσης ἐπανειλημμένως παρὰ τῆς Ὑ. Πύλης τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτοῦ. Παραπεμφθεὶς εἰς εἰδικὸν δικαστήριον καὶ παρὰ τὴν σθεναρὰν αὐτοῦ ἀπολογίαν καταδικασθεὶς ἐπαύθη διὰ σουλτανικοῦ διατάγματος, μεθ' ὃ ὑπέβαλε τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔγγραφον παραίτησιν ἀπὸ *20 Φεβρ. 1840*, μεταβὰς δὲ εἰς τὸν ἐν Μ. Ῥεύματι οἶκον αὐτοῦ ἰδιώτευεν [186]).

---

[186]) Πρῶτος Γρηγόριος ὁ ἀπὸ Σερρῶν ἐχρησιμοποίησε τὸν ἀριθμὸν ΣΤ΄ εἰσαγαγὼν οὕτω τὴν διὰ στοιχείων τοῦ ἀλφαβήτου διάκρισιν ἀπ' ἀλλήλων τῶν ὁμωνύμων

Μετὰ 27ετίαν ὁλόκληρον ἐκλήθη τὸ β' ἵνα ἀνέλθῃ εἰς τὸν θρόνον. Ὁ ἴδιος ἀνακοινούμενος τοῦτο εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς ἔγραφε: «Βαρεῖα καὶ πάλιν συνοχὴ κατέλαβε τὴν καρδίαν ἡμῶν, ὅτε μετὰ εἴκοσι καὶ ἑπτὰ ἐτῶν ἀπράγμονα καὶ ἤρεμον βίον ἀπροσδόκητος φωνὴ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους προσεκαλέσατο καὶ αὖθις τὴν ἡμῶν μετριότητα ἐπὶ τὸν πατριαρχικὸν οἰκουμενικὸν θρόνον, μετὰ τὴν ἀπ' αὐτοῦ παραίτησιν τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου πρ. ΚΠόλεως κυρίου Σωφρονίου... Τῇ οὖν ισι' τοῦ ἤδη φθίνοντος ἐν αὐτοπροσώπῳ ἐμφανίσει πρὸς τὸν γαληνότατον ἡμῶν ἄνακτα τυχόντες τῆς παρ' αὐτοῦ εὐμενεστάτης ἀναγνωρίσεως καὶ ***διαπρεπῶν ἐνδείξεων τιμῆς καὶ εὐνοίας***, εἰς ἅπαν τὸ γένος ἡμῶν ἀναφερομένης, μετὰ τὴν νενομισμένην τελετὴν ἐλάβομεν θείῳ ἐλέει τοὺς οἴακας τοῦ παγκοίνου σκάφους τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας». Σημειωτέον ὅτι τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ, γενομένην τῇ ***10 Φεβρ. 1867***, ἡμέρᾳ Παρασκευῇ, ἀπεδέξατο Γρηγόριος ὁ ΣΤ' ὑπὸ ὅρους τινὰς γνωσθέντας ἐγγράφως (15 ἰ. μηνὸς) τῇ ἐκλογικῇ συνελεύσει, ἥτις καὶ ὁμοφώνως συνεμερίσθη τὴν πατριαρχικὴν ἄποψιν. Τὴν ἐπιοῦσαν (16 ἰ. μηνός) ἡμέραν Πέμπτην, ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ σουλτάνου Ἀπδοὺλ Ἀζὶζ ἀπονείμαντος αὐτῷ τὸ ***παράσημον Μεδζητιὲ α' τάξεως***.

Καὶ ἡ β' αὕτη ἱερατεία τοῦ πατριάρχου ὑπῆρξεν ἱστορική, πρωτίστως ἕνεκα τοῦ φλέγοντος τότε βουλγαρικοῦ ζητήματος, πρὸς λύσιν τοῦ ὁποίου προέτεινεν ἐπισήμως τὴν σύγκλησιν οἰκουμενικῆς συνόδου, ἀλλὰ μὴ τυχὼν τῆς πρὸς τοῦτο ζητηθείσης παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἀδείας ὑπέβαλεν αὐτῇ τὴν ἀπὸ τοῦ θρόνου παραίτησιν αὐτοῦ τῇ 20 Αὐγ. 1870, μὴ γενομένην ὅμως ἀποδεκτήν. Διαπιστώσας καὶ αὖθις τὸ ἀδύνατον τῆς συγκλήσεως τῆς οἰκουμενικῆς συνόδου ἐπανῆλθε μετ' ἐπιμονῆς εἰς τὴν περὶ παραιτήσεως δήλωσιν αὐτοῦ ἐγγράφως τε καὶ προφορικῶς, καὶ τελευταῖον δι' ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς τῇ 29 Μαΐου 1871, ἀνακοινούμενος τῷ πρωθυπουργῷ Ἀαλῆ πασᾶ τὴν ἀμετάκλητον αὐτοῦ ἀπόφασιν περὶ παραιτήσεως ἀπὸ τοῦ θρόνου. Τὰ Δύο Σώματα τῆς Ἐκκλησίας λαβόντα γνῶσιν τοῦ πράγματος ἀπεδέξαντο μετὰ λύπης βαθείας τὴν παραίτησιν τῇ 1 Ἰουνίου ἰ. ἔτους, ἡ δὲ κυβέρνησις διὰ βεζυρικοῦ τεσκερὲ ἀπὸ 9 ἰ. μηνὸς ἀπήντησεν ὅτι ἀπεδέξατο ὡσαύτως αὐτήν, μεθ' ὃ Γρηγόριος ὁ ΣΤ' ὑπογράψας τὴν ἐπίσημον αὐτοῦ ἔγγραφον κανονικὴν παραίτησιν ἀπὸ ***10 ἰ. μηνὸς*** καὶ ἀναγνοὺς αὐτὴν τὴν ἑπομένην ἐνώπιον τῶν Δύο Σωμάτων ἀπεχώρησεν εἰς Μ. Ῥεῦμα ἰδιωτεύων τοῦ λοιποῦ. Ἀπέθανε τῇ 8 Ἰουν. 1881. Ἡ κηδεία αὐτοῦ, ἐνθρονισθέντος μετὰ πλήρους τῆς ἀρχιερατικῆς στολῆς ἐν τῷ σολέᾳ τοῦ ἱ. ναοῦ τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν, διεξήχθη τὴν

πατριαρχῶν. (*Μ. Γεδεὼν* πατρ. ἱστορίας μνημεῖα κλπ. σελ. 28 — ὅρα καὶ σημ 7 τοῦ *Α' μέρους* τῆς ἡμετέρας μελέτης).

ἑπομένην μετὰ ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως, προεξάρχοντος Ἰωακεὶμ Γ′ καὶ ἐν συρροῇ ἀπείρου ἐκκλησιάσματος. Ἐτάφη ἐν τῷ αὐτῷ ἱ. ναῷ, ἡ δὲ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων αὐτοῦ ἐγένετο τῇ 13 Ν/βρ. 1906 κατὰ τὰ ἀλλαχοῦ σημειωθέντα. Ἡ εἰκὼν αὐτοῦ εὕρηται ἐν τοῖς Π/χείοις [187]).

***

Παραίτησις Γρηγορίου ΣΤ′ (τὸ β′) [188]).

Μετὰ εἰκοσιεπταετῆ ἡσύχιον ἀπραγμοσύνην ἐπανακληθέντες τὸ δεύτερον ἤδη, πρὸ τετραετίας καὶ ἐπέκεινα, ἐπὶ τὸν ἁγιώτατον πατριαρχικὸν καὶ οἰκουμενικὸν τοῦτον θρόνον, εἰ καὶ κατὰ τὸ εἰκὸς τὴν ἐκλογὴν καὶ ψῆφον ἐμμόνως ἀπεποιούμεθα πάνυ καλῶς εἰδότες ὅσας καὶ οἵας συνεπάγεται τὸ πατριαρχεύειν βασάνους καὶ δυσχερείας, ἄλλως τε καὶ ἐν καιροῖς οὕτω χαλεποῖς, ἐν οἷς παντοῖα καὶ ἀκανθώδη ζητή-

---

187) ***Ἐκκλ. Ἀλ.*** Α′ 51 ἑξ. Β′ 539. 548. 570 — ***Β. Καλλίφρονος*** ἐκκλ/κὸν δελτίον τόμ. Α′. ΚΠολις. 1866. σ. 1 ἑξ. 14. 43. — ***τοῦ αὐτοῦ*** ἐκκλ/κὴ ἐπιθεώρησις περίοδος β′ τόμ. Α′. ΚΠολις. 1871. σ. 1 ἑξ.—***Μ. Γεδεὼν*** ἔγγραφα περὶ τοῦ βουλγαρικοῦ ζητήματος. ΚΠολις. 1908. σ. 157. 180. 249. 259. 268. 269. 272. 275. 287. 295. 351.—***τοῦ αὐτοῦ*** πατρ. ἱστορ. μνημεῖα σ. 28 ἑξ. 44.—***Ε. Κυριακίδου*** ἱστορία τοῦ συγχρόνου ἑλληνισμοῦ τόμ. Α′ σ. 411 ἑξ. — ***Ἀρχιμ. Χρυσ. Παπαδοπούλου*** ὁ πατριάρχης ΚΠόλεως Γρηγόριος ΣΤ′ καὶ ἡ ἐκκλησία τῆς ἑπτανήσου. Ἀθῆναι. 1918.—***τοῦ αὐτοῦ*** ἱστορία τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀθ. 1920. τόμ. Α′ σ. 164 ἑξ.—***ὁ Νέος Ποιμήν***, περιοδ. ἐν ΚΠόλει, ἔτος Α′ 1919 σ. 146.

— Περὶ ***Γρηγορίου ΣΤ′*** ὅρα καί: ***Μαθᾶ*** 296. — ***Βυζ.*** Β′ 547. — ***Γεδεὼν*** Π Πίν. 692. 703. — ***τοῦ αὐτοῦ*** κανον. διατάξεις Α′ 369 ἑξ. Β′ 197 ἑξ. — ***Ἀρχιμ. Κ Δελικάνη*** περιγραφ. κατάλογος κτλ. ὡς ἀλλαχοῦ σ. 43 ἑξ. — ***τοῦ αὐτοῦ*** ἐκκλ. ἔγγραφα Β′ 63 ἑξ. 151. 254. 624. Γ′ 248. 546. — ***Μ. Ἑ. Ἐγκ.*** Η′ 725. — ***Ν. Ἑλληνομνήμων*** ΙΑ′ 49. — ***Α. Κεραμέως*** ἱεροσ. σταχυολογία Γ′ 421. — ***Εὐαγγελικὴ Σάλπιγξ***, περιοδ. ἐν Ἀθήναις 1836 τόμ. Α′ 29. 247. — Mansi XL 241. 248. — ***Ῥάλλη Ποτλῆ*** Ε′ 164. — ***Π. Χιώτου*** ἱστορία τοῦ ἰονίου κράτους Β′ 112 ἑξ. — ***Ι. Σοκολὼφ*** ὡς ἄνωτ. σ. 612 ἑξ.— ***Φιλίππωφ*** ὁ οἰκουμ. πατριάρχης Γρηγόριος ΣΤ′ καὶ τὸ ἑλληνοβουλγαρικὸν σχίσμα (ῥωσσιστί). Πετρούπολις. 1870. — ***Ὀρθόδοξος*** ἐπιθεώρησις 8/βρ. Ν/βρ. 1869 καὶ Αὔγ. 1870. — ***Νεολόγος*** ΚΠόλεως 8/βρ. 1867. — ***Θεολ. Φαρμακίδου*** Ἀπολογία σ. 60 ἑξ. — ***Αἰὼν*** ἐφημερίς. 1840. ἀρ. 138. 157. — ***Ὀρθοδοξία*** Γ′ 30. — ***Θεολογία*** Α′ 15. 181. 190. Γ′ 351. Δ′ 182. Ζ′ 101. — Vailhé 1313. — Ἡ ἱ. μονὴ Εικοσιφοινίσσης ὑπὸ ***Α. Δ. Μ.*** ὡς ἄνωτ. σ. 34. 45 48. — ***Ε. Κριτικίδου*** περίβασις κλπ. σ. 81.—***Ἐκκλ. Ἀλ.*** Α′ 75. Β′ 647. 720. 762. ΙΘ′ 36. 68. 104. 152. 200. 383. 483. 523. 524. — ***Φ. Βαφείδου*** ἐκκλ. ἱστ. Γβ′ 57. 60. 61. 103 105 ἑξ. 115. 116. 118 166 ἑξ. 217. 219. 237. 250. 301. 336. 374. 413. — ***Β. Καλλίφρονος*** ἐκκλ. δελτίον Ε′ 176. — ***Μ. Γεδεὼν*** χρονικὰ τοῦ πατρ. οἴκου καὶ ναοῦ σ. 93 ἑξ. — ***Νέα Σιὼν*** Β′ 1905 σ. 954. — ***Θ. Ἀριστοτέλους*** ἐλάσσ. συγγραφαὶ κλπ. ὡς ἄνωτ. σ. 22. 69. — ***Α. Δ. Κυριακοῦ*** ἐκκλ. ἱστ. Γ′ 43 44. 51. 104. 105. — ***Ἡλ. Γενν.*** Φωτ. βιβλ. Α′ σ. στ′. η′. θ′. Β′ 20. 21. 70. 74 78. 190. 203.

188) ***Κώδ.*** Π. Ἀρχ. ΞΖ′ 70. — ***Ἐκκλ. Ἀλ.*** Α′ 55. — ***Β. Καλλίφρονος*** ἐκκλ. ἐπιθεώρησις περιοδ. β′ τόμ. Α′ σ. 5.

ματα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ συνταράττουσι, ὅμως τὸ κοινῇ συμφέρον τῆς καθ' ἡμᾶς φίλης καὶ ἡσυχίου ἰδιωτείας κρεῖττον ἡγησάμενοι, καὶ τὴν ὁμόθυμον φωνὴν τῶν ἡμᾶς ἐκλεξαμένων ὡς φωνὴν καὶ βουλὴν Κυρίου ἀποδεξάμενοι, δειλίᾳ ὁμοῦ καὶ θάρρει εἰς τὸν μέγαν ἄθλον τῆς πατριαρχείας κατήλθομεν ἀπὸ τῆς παντοδυνάμου τοῦ Θεοῦ δεξιᾶς καὶ τῆς προθύμου συναρωγῆς καὶ φιλοτιμίας τῶν τε περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ τῶν λοιπῶν ἐντίμων συμβούλων πᾶν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον προσδοκήσαντες. Πλὴν ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ μετὰ πάσας τὰς παρ' ἡμῶν νυχθημέρους καί, ὡς ἐνῆν, ἀόκνους μερίμνας καὶ προσπαθείας οὔτε τῶν ἄλλων κοινῶν καὶ ἐθνικῶν ζητημάτων πάντων κατ' εὐχήν ἀποβεβηκότων, οὔτε τοῦ πολὺ σπουδαιοτέρου βουλγαρικοῦ τέλεον ἀποσοβηθέντος, ἢ κατά τι λωφήσαντος, ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον σφόδρα μὲν καθ' ἑαυτὸ τραχυθέντος, πολὺν δὲ τὸν τάραχον καὶ τὸν σάλον (οἴμοι) τῇ ἐκκλησίᾳ συνεγείραντος, πολλὴν δὲ καὶ τὴν ζημίαν καὶ τὴν καταπάτησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν καθεστώτων καὶ προνομίων τοῦ ἁγιωτάτου τούτου θρόνου ἐπενεγκόντος, τῶν δὲ ὑποβολέων καὶ πρωτοστατῶν τοῦ βουλγαροφυλετισμοῦ οὔτε ταῖς παρ' ἡμῶν πατριαρχικαῖς καὶ ἐκκλησιαστικαῖς σπουδαίαις παρατηρήσεσιν ἐνδοῦναι τὸ παράπαν πεισθέντων, ἀλλ' οὔτε εἰς οἰκουμενικὴν σύνοδον ἐκκαλεσθῆναι καὶ τρόπῳ δικαίῳ καὶ κανονικῷ καθάπαξ αὐτὸ λυθῆναι ἀνασχομένων, οὐδ' εἴτι καὶ γένοιτο, διὰ ταῦτα μέσην ἡμᾶς τὴν καρδίαν τιτρωσκόμενοι καὶ βαρυθυμοῦντες, οὔτε βουλόμενοι τὴν τῆς ἐκκλησίας εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν καὶ λαμπρότητα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀσθενείᾳ καὶ ἀδυναμίᾳ ἐπὶ μακρότερον διακινδυνεύεσθαι καὶ τὰ θλιβερώτερα ἀπειλεῖσθαι, ὥστε καὶ τὴν ἡμῶν ἀπὸ τούτων εὔθυναν ἐνώπιον παντὸς τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος ὁσημέραι βαρυτέραν καθίστασθαι, πολλάκις κατ' ἐπανάληψιν τὴν ἀπὸ τοιαύτης πατριαρχείας οὐδέν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, κατορθοῦν ἰσχυούσης παραίτησιν ἡμῶν προὐβαλόμεθα. Οὐ παραδεκτῆς δὲ γενομένης ἐκείνης τελευταῖον τὴν παροῦσαν ταύτην ἐνυπόγραφόν τε καὶ ἐνσφράγιστον παραίτησιν ἐπιδίδομεν σήμερον γνώμῃ ἀμεταθέτῳ παραιτούμενοι τῆς πηδαλιουχίας τοῦ οἴκτιστα κυμαινομένου καὶ ἐμπειρότερον ἅμα καὶ ἰσχυρότερον ἀπαιτοῦντος τὸν κυβερνήτην ἐκκλησιαστικοῦ σκάφους (οὐ μὴν δὲ καὶ τῆς ἀρχιερωσύνης ἢ τοῦ ἐπιτίμου πατριαρχικοῦ τίτλου καὶ βαθμοῦ) καὶ τῇ μὲν ἁγίᾳ ταύτῃ τοῦ Χριστοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ὁλοψύχως εὐχόμεθα ταχεῖαν καὶ αἰσίαν λύτρωσιν ἀπὸ τῶν κατεχόντων αὐτὴν ἀνιαρῶν· τοῖς δὲ ἀγαπητοῖς ἐν Χριστῷ ἀδελφοῖς καὶ συλλειτουργοῖς ἡμῶν ἁγίοις ἀρχιερεῦσι καὶ ἅπασι τοῖς προκρίτοις καὶ λογάσι τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους πατρικῶς καὶ φιλαδέλφως παραινοῦμέν τε καὶ παρεγγυῶμεν τελείαν ἀγάπην ἐν ἀλλήλοις καὶ πᾶσαν ἀγαθὴν ὁμοφροσύνην καὶ φιλογένειαν τὴν ἐπὶ κατευοδώσει καὶ προκοπῇ τῶν ἐν ἡμῖν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ὀφειλομένην καὶ πρέπουσαν· εὐχαριστοῦντες δ' ὑμῖν εἰλικρινῶς ἐπὶ τῇ πρὸς ἡμᾶς τιμῇ καὶ εὐλαβείᾳ καὶ τῇ ὅλως ἀκραιφνεῖ ἀγάπῃ, καὶ τὴν παρὰ πάντων ἀδελφικὴν καὶ υἱϊκὴν συγγνώμην αἰτούμενοι, εἴ τι παρ' ἡμῶν ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ μὴ καλῶς λέλεκται ἢ πέπρακται κατὰ τὸ ὑπερτετραετὲς τῆς πατριαρχείας ταύτης, ἐπιδαψιλευόμεθα καὶ ἡμεῖς ἐξ ἀμοιβῆς ἁπαξάπασι τοῖς εὐσεβέσι χριστιανοῖς τὰς πατρικὰς ἡμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας καὶ τὴν ἀπὸ καρδίας συγχώρησιν. Πρὸ δέ γε πάντων καὶ ἐπὶ πᾶσι ἐν κατανύξει ψυχῆς ἐκλιπαροῦμεν τὴν ἄμαχον καὶ κραταιὰν ἀντίληψιν τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τελειωτοῦ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ,

τοῦ μόνου σοφοῦ καὶ παντοκρατορικοῦ καὶ ἀναμαρτήτου κυβερνήτου, ἵνα σύμπαντας κοινῇ καὶ ἕκαστον ἰδίᾳ κατευθύνων καὶ χειραγωγῶν πρὸς τὸ οἰκεῖον θέλημα καὶ τὸ τῇ ἐκκλησίᾳ πάσῃ συμφέρον, αὐτὸς ὑμῖν εἰς τάχος ἀναδείξειε καὶ τὸν τῷ ὄντι μόνον χρήσιμον καὶ γνήσιον ἀποστολικὸν ποιμένα καὶ ἰθύντορα ταύτης τῆς πνευματικῆς νηός, δι' οὗ ὁδηγηθήσεται ἀπταίστως καὶ σοφῶς ὁ τοῦ Κυρίου περιούσιος λαὸς εἰς ὁδοὺς λείας καὶ εἰς νομὰς σωτηρίους, ἀμήν.

'Εν ἔτει σωτηρίῳ ͵αωοα' 'Ιουνίου ι'.

† 'Ο πρώην Κωνσταντινουπόλεως Γρηγόριος βεβαιοῖ.

86) ΑΝΘΙΜΟΣ Δ΄

«"Εστω γνωστὸν τῇ ἀρχιερωσύνῃ σου ὅτι τοῦ παναγιωτάτου καὶ σεβασμιωτάτου πατριάρχου ΚΠόλεως... κυρίου **Γρηγορίου**, καθ' ὑψηλὴν ἔγκρισιν τοῦ κραταιοῦ δεβλετίου ἀπομακρυνθέντος τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου καὶ ἐπ' ἐγγράφῳ προσκυνητῇ ἀδείᾳ περὶ ἐλευθέρας ἐκλογῆς... προεκρίθημεν ἡμεῖς... καὶ ***δι' ἐπιθέσεως ἐκλάμπρου βασιλικοῦ παρασήμου*** ἀνελάβομεν τὴν προστασίαν καὶ κυβέρνησιν τῶν τῆς ἐκκλησίας...», ἔγραφε τῇ 23 Φεβρ. 1840 ***"Ανθιμος Δ΄*** ὁ Βυζάντιος, ὁ ἀπὸ Νικομηδείας, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς τοῦ θρόνου. Ἡ ἐκλογὴ διενηργήθη τῇ *20* καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ θρόνου ἐγκαθίδρυσις τῇ ***21 Φεβρ. 1840.*** Μετὰ ἑνὸς ἔτους πατριαρχείαν, καὶ ἀκριβῶς τῇ 24 Φεβρ. 1841, ἐπανελήφθησαν ἐνδείξεις βασιλικῆς εὐνοίας διὰ τῆς ἀποστολῆς ὑπὸ τοῦ σουλτάνου 'Απδοὺλ Μεδζὶτ εἰς τόν πατριάρχην «ἀδαμαντοκολλήτου ταμβακέρας». Τo γεγονὸς τοῦτο διελαλήθη τότε ἁπανταχοῦ, δὲν ὑπῆρξεν ὅμως καὶ τοιοῦτο, ὥστε νὰ προλάβῃ πατριαρχικὴν κρίσιν, ἀφοῦ μετ' ὀλίγον «καθ' ὑψηλὴν ἔγκρισιν τοῦ ὑψηλοῦ δεβλετίου» ἀπεμακρύνθη τοῦ θρόνου ὁ πατριάρχης δοὺς ἅμα καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ παραίτησιν τῇ ***6 Μαΐου 1841.*** Μεταβὰς ἐφησύχαζεν ἐν Πριγκήπῳ.

Τῇ ***18 8/βρίου 1848*** μετακληθεὶς ἐκ τῆς νήσου ταύτης ἵνα ἀναλάβῃ τὸ β΄ τὰς εὐθύνας τοῦ πατριαρχικοῦ ἀξιώματος καὶ τιμηθεὶς διὰ τοῦ «***ἐκλάμπρου βασιλικοῦ παρασήμου τοῦ πατριαρχικοῦ ἀξιώματος***» ἐνιδρύθη ἐπὶ τοῦ θρόνου τὴν ἑπομένην, ἤτοι τὴν 19 ἰ. μ. καὶ ἔτους, συνετάχθη δὲ αὐθημερὸν τὸ σχετικὸν «ὑπόμνημα». Ἡ β΄ πατριαρχεία 'Ανθίμου Δ΄ διήρκεσε μέχρι ***30 8/βρ. 1852***, ὅτε καὶ αὖθις «ὑψηλῷ προσκυνητῷ κελεύσματι» ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τοῦ θρόνου δοὺς ἅμα καὶ ἔγγραφον παραίτησιν. Μεταβὰς καὶ πάλιν εἰς Πρίγκηπον ἐφησύχαζε μέ-

χρι τερμάτων τοῦ βίου αὐτοῦ ἀποθανὼν καὶ ταφεὶς ἐν τῷ ἐκεῖ ἱ. ναῷ τοῦ ἁγίου Δημητρίου τῇ 9 Ἰουνίου 1878. Ἡ εἰκὼν αὐτοῦ εὕρηται ἐν τοῖς Π/χείοις [189]).

* * *

Ὁρισμὸς πρὸς ἐκλογὴν πατριάρχου εἰς διαδοχὴν τοῦ παυθέντος Γρηγορίου ΣΤ' [190]).

Πρὸς τὴν σύνοδον τῶν μητροπολιτῶν τοῦ ρωμαϊκοῦ ἔθνους.

Ἐπειδὴ ἐξεδόθη αὐτοκρατορικὸν διάταγμα περὶ τῆς ἐξ ἀνάγκης παύσεως καὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ μέχρι σήμερον πατριάρχου ὑμῶν ἱερωμένου Γρηγορίου, ὑμεῖς καὶ ἄλλοι προύχοντες τοῦ ἔθνους συνεργόμενοι ἐν τῷ πατριαρχείῳ προβῆτε, συμφώνως τῷ αὐτοκρατορικῷ διατάγματι, εἰς τὴν ἐκλογὴν ἑνὸς ἄλλου, ἀντὶ τοῦ πατριάρχου τούτου, ἱκανοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν, ὡς δεῖ, τῶν τῆς πατριαρχείας ὑποθέσεων καὶ οὗτινος ἡ προσωπικὴ καὶ καιρικὴ ἀξία νὰ εἶνε ἔκδηλος καὶ ὑποβάλετε τὴν ἀπαιτουμένην ἀναφορὰν εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν δεόντων.

27 Ζιλχιδζὲ 1255 (19 Φεβρ. 1840).

* * *

Ὑπόμνημα ἐκλογῆς Ἀνθίμου Δ' τοῦ ἀπὸ Νικομηδείας [191]).

Καὶ φυτὸν ἀεὶ ρίζης πέφυκε χρῇζον . . . μηδὲν ἡμᾶς πάσχειν κακόν. Τοῦ γοῦν ἁγιωτάτου . . . ἅτε δὴ τοῦ ἐν αὐτῷ πατριαρχικῶς προϊσταμένου κυρίου Γρηγορίου καθ' ὑψηλὴν ἔγκρισιν τοῦ κραταιοῦ δεβλετίου ἀπομακρυνθέντος ἀπ' αὐτοῦ. . . καὶ κατάλληλον πρὸς διατήρησιν τῶν τε ραγιαδικῶν καθηκόντων ἁπάντων ἡμῶν τῶν ὑποτελῶν χριστιανῶν καὶ τῶν τῆς ὀρθοδόξου ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως θρησκευτικῶν χρεῶν καὶ εὐαρέστησιν . . . . συναινέσει τοῦ τε ἐνδοξοτάτου ἄρχοντος μεγάλου λογοθέτου κυρίου Νικολάου Ἀριστάρχου, τῶν λοιπῶν προυχόντων καὶ τιμιωτάτων ἐφόρων καὶ ἐπιτρόπων τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν εὐλογημένων προκριτωτέρων ρουφετίων, συνελθόντες . . . . καὶ ἐμπειρίᾳ τὴν πνευματικὴν ταύτην ὁλκάδα, τὴν

[189]) ***Κώδ.*** Π. Ἀρχ. Κ' 1. 210. 233.—***Β. Καλλίφρονος*** ἐκκλ. ἐπιθεώρ. Γ' περιοδ. τόμ. 7. σ. 79.—***Ἐκκλ. Ἀλ.*** Β' 346. 429. Κ. 438.—***Βυζαντ.*** Β' 547.— ***Γεδεὼν*** Π. Πίν. 694. 698. — ***τοῦ αὐτοῦ*** πατρ. ἱστ. μνημεῖα κλπ. σ. 31. — ***τοῦ αὐτοῦ*** ἔγγραφα περὶ τοῦ βουλγ. ζητήματος κλπ. σ. 185. 192. 376 431. — ***Μ. Ἑ. Ἐγκ.*** Δ' 721.— ***Ὀρθοδ.*** Γ' 29.— ***Θεολ.*** Δ' 182. Ζ' 103. — ***Ἡλ. Γενν.*** Φωτ. βιβλ. Β' 11. 72. — ***Δελικάνη*** Β' 79. 305 ἑξ. 530. 533. 624. 625. 628 ἑξ. 651. 662. Γ' 250 ἑξ. 259 ἑξ. 572 ἑξ. 621 ἑξ. 775.— ***Θ. Ἀριστοκλέους*** ἐλάσσ. συγγραφαὶ κλπ. σ. 20. 70.—***Ἀρχ. Χρ. Παπαδ.*** ἱστ. ἐκκλ. Ἑλλάδος κλπ. σ. 354. 371. — ***Ρ. Ποτλῆ*** Ε' 185. — Mansi XL 437 ἑξ. — ***Κωνστ. ἐξ Οἰκονόμων*** τὰ σωζόμενα Β' στ' 527.— ***Ἐπ. Κυριακίδου*** ἱστ. τοῦ συγχρ. ἑλληνισμ. Ἀθῆναι. 1892 Α' 616.

[190]) Τὸ τουρκικὸν κείμενον τοῦ ἐν λόγῳ «ὁρισμοῦ» εὕρηται ἀντιγεγραμμένον ἐπὶ τῆς 354 σελ. τοῦ ὑπ' ἀρ. ΙΔ' Κώδικος τοῦ Πατρ. Ἀρχειοφυλακείου.

[191]) ***Κώδ.*** Π. Ἀρχ. ΙΔ' 355. — Κατὰ τὰ λοιπὰ τὸ «ὑπόμνημα» ἀπαράλλακτον πρὸς τὸ τοῦ ***Κυρίλλου ΣΤ'***.

δεινῶς ἤδη ὑπὲρ ἄλλοτε ποτὲ θρησκευτικῶς χειμαζομένην διασῶσαι καὶ εἰς . . . ἐξελεξάμεθα τὸν πανιερώτατον, ἐλλογιμώτατον καὶ θεοπρόβλητον μητροπολίτην Νικομηδείας, ὑπέρτιμον καὶ ἔξαρχον πάσης Βιθυνίας . . . κύριον κύριον Ἄνθιμον ὡς . . . ὑπερτεροῦντα, ζῆλον ἔνθεον ἐν ἑαυτῷ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἐντρέφοντα, συνέσει τε . . . καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ὑπὲρ ταύτης ἀγωνιζόμενον, ὅση δύναμις, καὶ τὴν ἱερὰν τῶν ἀρχιερέων ὁμήγυριν τοῖς θεοφιλέσιν, ἀξιομιμήτοις καὶ ἀξιεπαίνοις αὐτοῦ πλεονεκτήμασι κοσμοῦντα καὶ μόνον ἱκανὸν ὑπέρ τε τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν θρησκείας καὶ τῆς πρὸς τὴν εὐεργέτιδα καὶ τροφὸν ἡμῶν κραταιὰν βασιλείαν εἰλικρινοῦς πίστεως καὶ ἐνδομύχου ἀφοσιώσεως τῶν πιστοτάτων ἡμῶν ραγιάδων χριστιανῶν ἀναδεικνύμενον· καὶ δὴ κατὰ τὴν ἱερὰν . . . α^ον^ μὲν ἐθέμεθα τὴν αὐτοῦ θεοπρόβλητον σεβασμιότητα, ὃν καὶ παναγιώτατον δεσπότην ἡμῶν συναποδεχόμεθα ἐν ὥραις αἰσίαις καὶ χρησταῖς ἐπὶ πᾶσιν ἐλπίσι, β^ον^ τὸν Σωφρόνιον καὶ γ^ον^ τὸν Θεοφάνη, ὧν καὶ τὰ . . . . μόνιμον.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ‚αωμ' κατὰ μῆνα φεβρουάριον (21) ἐπινεμ. ιγ'.

† Ὁ Ἐφέσου ***Ἄνθιμος*** — † ὁ Κυζίκου ***Ἄνθιμος*** — † ὁ Χαλκηδόνος ***Ἱερόθεος*** — † ὁ Δέρκων ***Γερμανός*** — † ὁ Πελαγωνίας ***Γεράσιμος*** — † ὁ Κεστεντηλίου ***Ἀρτέμιος*** — † ὁ πρόεδρος Καρπάθου ***Μεθόδιος*** — † ὁ Κρήτης ***Καλλίνικος*** — † ὁ Πωγωνιανῆς καὶ Βελλᾶς ***Ἱερόθεος*** — † ὁ Δρύστρας ***Ἱερώνυμος*** — † ὁ Αἴνου ***Κύριλλος*** — † ὁ Σκοπίων ***Γαβριήλ*** — † ὁ Ρασκοπρεσρένης ***Ἰγνάτιος*** — † ὁ Βοδενῶν ***Μελέτιος***.

*
* *

Παραίτησις Ἀνθίμου Δ' (τὸ α') [192].

Τὸ πολύτυρβον καὶ πολυμέριμνον τῆς ὑψηλῆς πατριαρχικῆς περιωπῆς περισκοπούμενοι, καὶ τὴν ἐνοῦσαν ἡμῖν δύναμιν πρὸς ταῦτα ἥττονα κατανοοῦντες, ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς τὴν ἐξ ὕψους ἐπεκαλούμεθα βοήθειαν καὶ τὴν θείαν πρόνοιαν, τὴν τὰ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον οἰκονομοῦσαν, ὅπως καὶ τὰ καθ' ἡμᾶς, ὡς βούλεται, οἰκονομῆσαι. Καὶ δὴ προνοητικῇ νεύσει τῆς κραταιᾶς βασιλείας ἀποδυσάμενοι τὸ πολύμοχθον τῆς πατριαρχείας, εὐχαρίστως παραιτούμεθα τοῦ πατριαρχικοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ θρόνου διὰ τῆσδε τῆς ἰδιοχείρου, ἐνυπογράφου τε καὶ ἐνσφραγίστου παραιτήσεως, ἀρχαίᾳ ἐκκλησιαστικῇ τάξει ἑπόμενοι, οὐ μὴν δὲ καὶ τῆς ἀρχιερωσύνης. Καὶ πρῶτον μὲν ἀναπέμπομεν πρὸς τὸν Ὕψιστον Θεὸν ὕμνους εὐχαριστηρίους· εἶτα κατ' ὀφειλὴν ἀπαραίτητον προαγόμεθα εὐγνωμόνως παραστῆσαι καὶ τὰς ἐγκαρδίους εὐχὰς ὑπὲρ τοῦ κραταιοτάτου καὶ γαληνοτάτου ἡμῶν ἄνακτος σουλτὰν Ἀβδοὺλ Μετζὴτ ἐφένδη μας, καὶ ἑπομένως παρεχόμεθα τὴν ἄφεσιν καὶ συγχώρησιν πᾶσι, τοῖς τε τῷ ἱερῷ κλήρῳ συγκατειλεγμένοις, τοῖς προὔχοσι καὶ προκρίτοις τοῦ ἡμετέρου γένους καὶ τοῖς λοιποῖς εὐσεβέσι χριστιανοῖς, αἰτούμενοι καὶ ἡμεῖς συγγνώμην, ἐφ' οἷς ὡς ἄνθρωποι λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ ὁπωσδήποτε δι' ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν τυχὸν δυσαρέστως αὐτοῖς προσηνέχθημεν· ἅμα δὲ παρὰ τοῦ εἰρηνοποιοῦ Θεοῦ ἐξαιτούμεθα

---

192) ***Κώδ.*** Π. Ἀρχ. ΚΒ' α', — ***Ἐκκλ. Ἀλ.*** Β' 346.

ἐκτενῶς εἰρήνην βαθεῖαν τῇ ἐκκλησίᾳ, σύμπνοιαν ἀδελφικήν, καὶ ὅσα κατὰ Χριστὸν σωτήρια, πρὸς δόξαν μὲν τοῦ παναγίου αὐτοῦ ὀνόματος, καταρτισμὸν δὲ τοῦ χριστωνύμου λαοῦ. Ἐφ' ᾧ καὶ εἰς ἔνδειξιν τῇ κοινῇ ταύτῃ μητρὶ ἁγίᾳ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ ἀφοσιούμενοι ὁλοψύχως, παρεχόμεθα τὴν παροῦσαν ἰδιόχειρον ἡμῶν ἐνυπόγραφόν τε καὶ ἐνσφράγιστον παραίτησιν.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ‚αωμα' μαΐου στ'.

† *Ὁ πρώην Κωνσταντινουπόλεως Ἄνθιμος βεβαιοῖ.*

*
* *

Ὑπομνηματιστικὸν Γράμμα περὶ τῆς β' εἰς τὸν θρόνον ἀνόδου τοῦ πρ. ΚΠόλεως Ἀνθίμου Δ' [193]).

Οὐκ ἔστιν ἀφ' ὅτου τῶν ἀνθρωπίνων συστημάτων . . . . τὸ δέ γε φυλάττειν ὠφελιμώτερον. Τοῦ γοῦν ἁγιωτάτου πατριαρχικοῦ ἀποστολικοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ θρόνου τῆς ΚΠόλεως ἀναγκαίως ἐπιζητοῦντος τὸν οἰκεῖον προστάτην, ἅτε δὴ τοῦ ἐν αὐτῷ πατριαρχικῶς προϊσταμένου παναγιωτάτου κυρίου Ἀνθίμου ἀπομακρυνθέντος ἀπ' αὐτοῦ ὑψηλῷ προσκυνητῷ ἐγγράφῳ κελεύσματι, περιέχοντι τὰς αἰτίας τῆς ἐκπτώσεως τῆς ἐκείνου παναγιότητος, δόντος καὶ τὴν οἰκειοθελῆ ἐνυπόγραφον αὐτοῦ παραίτησιν, εὐμενοῦς δὲ ἀδείας καὶ ἐπινεύσεως, συμφώνως τοῖς ἐπικεχορηγημένοις προνομίοις τῷ ἡμετέρῳ γένει, χορηγηθείσης ἡμῖν παρὰ τῆς κραταιᾶς βασιλείας (ἧς τὸ σθένος εἴη ἀπρόσμαχον καὶ θριαμβεῦον εἰς τοὺς αἰῶνας) ἐπὶ τῷ γενέσθαι τὴν τοῦ διαδόχου ἐκλογὴν ἀξιοπρεπῆ καὶ κατάλληλον πρὸς ἀπαράτρεπτον διατήρησιν τῶν τε θρησκευτικῶν καὶ πνευματικῶν καθηκόντων καὶ τῶν ῥαγιαδικῶν χρεῶν ἁπάντων ἡμῶν τῶν ὑποτελῶν χριστιανῶν, καὶ πρὸς εὐαρέστησιν τοῦ βασιλείου κράτους, σύνοδος ὑπερτελεστάτη περὶ τούτου συνεκροτήθη ἐν τῷ μεγάλῳ συνοδικῷ τῶν πατριαρχείων ὑπὸ πάντων ἡμῶν τῶν ἐνδημούντων συναδελφῶν ἁγίων ἀρχιερέων, παρουσιαζόντων τοῦ τε ἐκλαμπροτάτου καὶ περιφανεστάτου πρίγκηπος τῆς Σάμου κυρίου Στεφάνου Βογορίδου, τοῦ ἐνδοξοτάτου ἄρχοντος μεγάλου λογοθέτου κυρίου Νικολάου Ἀριστάρχη μετὰ παντὸς τοῦ εὐαγοῦς κλήρου, τῶν εὐγενεστάτων προὐχόντων τοῦ γένους ἡμῶν, τῶν τιμιωτάτων ἐφόρων καὶ ἐπιτρόπων τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν τοῦ γένους ἡμῶν καταστημάτων, καὶ τῶν προκριτωτέρων ἀφ' ἑκάστου ῥουφετίου τῆς βασιλευούσης ταύτης τῶν πόλεων, καὶ σκέψεως γενομένης ἀκριβοῦς ἐν εἰλικρινεῖ τῇ γνώμῃ καὶ ἀπαθεῖ τῷ λογισμῷ τίς ἂν εἴη ὁ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἀρίστως καὶ θεοφιλῶς προστησόμενος καὶ τὸ πάγκοινον τοῦτο σκάφος τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας κατὰ σοφὸν κυβερνήτην πηδαλιουχήσων, προκέκριται καὶ προεξελέγη τῶν ἄλλων ἁπάντων ὁ ἐν τῇ νήσῳ Πριγγίπῳ τὸν ἡσύχιον βίον μετιὼν παναγιώτατος καὶ σεβασμιώτατος πατριάρχης πρώην Κων/πόλεως κύριος κύριος Ἄνθιμος, ὁ καὶ ἄλλοτε κατὰ κοινὴν καὶ νόμιμον ἐκλογὴν τὴν πνευματικὴν ταύτην ἀρχὴν ἀξιοπρεπῶς καὶ θεαρέστως διϊθύνας, καὶ τὸν ὄγκον τῆς ὑπὲρ τῶν

---

193) *Κώδ.* Π. Ἀρχ. ΚΒ' 187. — Ἡ ἀρχὴ τοῦ «ὑπομνήματος» ὁμοία πρὸς τὸ τοῦ *Καλλινίκου Δ'* (σημ. 157).

κοινῶν τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ γένους πραγμάτων ἀνειληφώς, καὶ ζῆλον ἔνθεον ὑπὲρ τῆς εὐκλείας τῆς κοινῆς μητρὸς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ τῆς ψυχικῆς ὠφελείας τοῦ χριστωνύμου λαοῦ ἐνδειξάμενος· καὶ πάντες ἐκ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς εὐχαρίστου καὶ ὁμοφώνου γνώμης εἰς μόνην τὴν αὐτοῦ σεβασμιωτάτην παναγιότητα ἀπίδομεν τῶν πραγμάτων οἱονεὶ φωνὴν ἀφιέντων καὶ τὰ ἐπὶ τῆς πρώτης αὐτοῦ πατριαρχείας θεοφιλῆ καὶ θεάρεστα κατορθώματα ἐπευφημούντων, χρηστοτάτην τὴν ἐλπίδα τῶν μελλόντων κοινωφελῶν πράξεων προσμαρτυροῦντα καὶ κατεπαγγελλόμενα σὺν Θεῷ τῷ ἐπὶ πέτραν ἀρραγῆ θεμελιώσαντι τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ. Ὅθεν καὶ διὰ δεκτικῆς ἐκ μέρους ἡμῶν καὶ παντὸς τοῦ γένους δουλικῆς ἀναφορᾶς πρὸς τὸ βασίλειον κράτος, μετακληθεῖσαν τὴν αὐτοῦ σεβασμιωτάτην παναγιότητα, καὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τοῦ ἐκλάμπρου βασιλικοῦ παρασήμου τοῦ πατριαρχικοῦ ἀξιώματος ἐνιδρυθεῖσαν σήμερον παναισίως ἐν τῇ οἰκουμενικῇ ταύτῃ καθέδρᾳ κατὰ τὸν διακαῆ πόθον ἡμῶν, ἀποδεχόμεθα ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς, καὶ ἐπιγινώσκομεν παναγιώτατον καὶ σεβασμιώτατον ἡμῶν δεσπότην καὶ οἰκουμενικὸν πατριάρχην, καὶ διακηρύττομεν καὶ προσεπιβεβαιοῦμεν ὁμοφώνως, συνεπευχόμενοι ἐκ βαθέων καρδίας, ὅπως ἡ φιλάγαθος πρόνοια τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ, ἡ ταῦτα πανσόφως οἰκονομήσασα, χαρίσαιτο ἡμῖν τὴν αὐτοῦ σεβασμιωτάτην παναγιότητα σώαν, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύουσαν, καὶ ὀρθοτομοῦσαν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, ἐντείνουσαν ἐν πᾶσι καὶ κατευοδουμένην, καὶ ἀστεμφῶς ἐρηρεισμένην ἐπὶ τοῦ ἁγιωτάτου πατριαρχικοῦ καὶ ἀποστολικοῦ αὐτῆς θρόνου μέχρι τερμάτων ἐπιμηκίστου ζωῆς εἰς κοινὴν πάντων ἡμῶν παραμυθίαν καὶ εἰρηναίαν καὶ ἀκατάγνωστον διαγωγήν, καὶ πνευματικὴν ὠφέλειαν τοῦ χριστωνύμου πληρώματος· ὅθεν εἰς ἔνδειξιν καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἀρχιερατικὸν ἡμῶν ὑπομνηματιστικὸν γράμμα ἐπὶ τοῦδε τοῦ ἱεροῦ κώδικος τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ‚αωμη' κατὰ μῆνα ὀκτώβριον ιθ'.

† Ὁ Καισαρείας ***Παΐσιος*** — † ὁ Ἐφέσου ***Ἄνθιμος*** — † ὁ Ἡρακλείας ***Πανάρετος*** — † ὁ Κυζίκου ***Ἰωακείμ*** — † ὁ Νικομηδείας ***Διονύσιος*** ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἁγίου Χαλκηδόνος κὺρ ***Ἱεροθέου*** — † ὁ Δέρκων ***Νεόφυτος*** — † ὁ Τορνόβου ***Νεόφυτος*** — † ὁ Ἀδριανουπόλεως ***Γεράσιμος*** ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ πανιερ. ἁγίου Νεοκαισαρείας κυρίου ***Κυρίλλου*** — † ὁ Κρήτης ***Χρύσανθος*** — † ὁ Σμύρνης ***Ἀθανάσιος*** — † ὁ Ξάνθης ***Μελέτιος*** — † ὁ Λήμνου ***Δανιήλ*** — † ὁ Σβορνικίου ***Ἀγαθάγγελος.***

* * *

Παραίτησις Ἀνθίμου Δ' (τὸ β') [194].

Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τῆς παρούσης αὐτῆς ἐνυπογράφου καὶ ἐνσφραγίστου οἰκειοθελοῦς παραιτήσεως δηλοποιεῖ, ὅτι τετραετίαν τὸ δεύτερον ἤδη διϊθύνασα ἐλέει Θεοῦ τὸν ἁγιώτατον πατριαρχικὸν οἰκουμενικὸν θρόνον, καὶ τὸ πολυμέριμνον καὶ πολύμοχθον τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ὅση δύναμις ὑπενεγκοῦσα, νεύσει ἤδη ἀνακτο-

194) ***Κώδ.*** Π. Ἀρχ. ΚΒ' 242. — ***Ἐκκλ. Ἀλ.*** Β' 430.

ρικῇ ἀποτιθεμένη τὸ βαρὺ τοῦτο φορτίον, παραιτεῖται οἰκειοθελῶς τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου, οὐ μὴν δὲ καὶ τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτῆς καὶ τοῦ πατριαρχικοῦ ἀξιώματος. Εὐχομένη δὲ πρὸς τὸν Ὕψιστον Θεὸν ὑπὲρ τῆς πολυχρονίου ζωῆς τοῦ κραταιοτάτου καὶ γαληνοτάτου ἄνακτος σουλτὰν Ἀβδοὺλ Μετζὴτ ἐφένδη μας καὶ ἀφιεμένη ἀπὸ καρδίας πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς ἁγίοις ἀρχιερεῦσι, καὶ λοιποῖς χριστιανοῖς μεγάλοις καὶ μικροῖς τὴν συγχώρησιν, καὶ ταύτην ἀντεξαιτουμένη, εἴ γε ποτὲ ὡς ἄνθρωπός τινα παρεπίκρανε, καὶ ἀφοσιοῦσα ἑαυτὴν τῇ φιλοστόργῳ προνοίᾳ τῆς κοινῆς μητρὸς καὶ εὐεργέτιδος ἁγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας. Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν δέδωκε καὶ τὴν παροῦσαν οἰκειοθελῆ ἐνυπόγραφον καὶ ἐνσφράγιστον καὶ ἰδιοχείρως γεγραμμένην παραίτησιν.

͵αωνβ' ὀκτωβρίου λ'.

† Ὁ πρώην Κωνσταντινουπόλεως Ἄνθιμος βεβαιοῖ.

(συνεχίζεται).

ΤΟ ΕΝ ΟΞΦΟΡΔΗι ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Τὸν παρελθόντα μῆνα Ἰούλιον (12—25) συνῆλθεν ἐν Ὀξφόρδη Συνέδριον, τοῦ ὁποίου μετέσχον ἐν συνόλῳ περὶ τοὺς 500 ἀντιπρόσωποι μεθ' ἑτέρων 200 περίπου συμπληρωματικῶν καὶ ἐπισκεπτῶν, ἐκπροσωποῦντες ὑπερεβδομήκοντα ἐκκλησίας, πλὴν τῆς Ρωμαϊκῆς καὶ 45 διαφόρους χώρας. Οἱ Ὀρθόδοξοι παραστάντες ἐν σμικρῷ σχετικῶς ἀριθμῷ ἀντιπροσώπευσαν τὰ Π/χεῖα ΚΠόλεως, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων, Γιουγοσλαυΐας καὶ Ρουμανίας, τὰς ἐκκλησίας Κύπρου, Ἑλλάδος, Πολωνίας καὶ Βουλγαρίας καὶ τὴν ἐν διασπορᾷ Ρωσ. Ἐκκλησίαν ἀμφοτέρων τῶν μερίδων. Προήδρευσαν δὲ τῶν δημοσίων τοῦ Συνεδρίου συνεδριῶν ἐναλλὰξ οἱ τακτικοὶ πρόεδροι τῶν Τμημάτων τῆς «περὶ ζωῆς καὶ ἐργασίας Κινήσεως» ἤτοι ὁ Ἀρχ/πος Καντουαρίας, ὁ Μ/της Θυατείρων, ὁ Ἀρχ/πος Οὐψάλης, ὁ ἰνδὸς ἐπίσκοπος Δορνάκαλ, ὁ ἀμερικανὸς καθηγητὴς Adams Brown καὶ ὁ γάλλος πάστωρ Boegner, εἰς τὸν Dr John Mott ἀνατεθείσης τῆς προεδρείας τῆς «Ἐπιτροπῆς ἐργασιῶν», καὶ χρέη γραμματέως ἐκτελοῦντος τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Κινήσεως H. L. Henriod.

Συνῳδὰ τῷ ὑπὸ τοῦ Παγκοσμίου Χρ/κοῦ Συνεδρίου καταρτισθέντι προγράμματι, τὰ ἐξεταστέα ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου θέματα ὡρίσθησαν εἰς 5, ἤτοι α') Ἐκκλησία καὶ Ἔθνος, β') Ἐκκλησία καὶ Κράτος, γ') Ἐκκλησία, Ἔθνος καὶ Κράτος ἐν τῇ σχέσει αὐτῶν πρὸς τὴν κοινωνικὴν τάξιν, δ') Ἐκκλησία, Ἔθνος καὶ Κράτος ἐν τῇ σχέσει αὐτῶν πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ε') ἡ καθόλου Ἐκκλησία καὶ τὰ Ἔθνη μετὰ τῆς ὑποδιαιρέσεως «Χρ/σμὸς καὶ πόλεμος». Σχετικὰ πρὸς τὰ θέματα ταῦτα προβλήματα ἔμελλον νὰ ἀναπτύξωσιν ἐν δημοσίαις συνεδρίαις διάφοροι ρήτορες ἐπὶ τούτῳ ἐγκαίρως ὁριοθέντες, ἀλλ' ἡ ἐμπεριστατωμένη συζήτησις τῶν θεμάτων ἔμελλε νὰ διεξαχθῇ ἐν 5 Τμήμασιν, εἰς ἃ διῃρέθη τὸ Συνέδριον, ἐπὶ τῇ βάσει ἐντύπων ἐκθέσεων περὶ ἑκάστου θέματος, ἐπιμελῶς παρασκευασθεισῶν καὶ διανεμηθεισῶν εἰς τὰ μέλη. Ὡς πρόεδροι τῶν Τμημάτων τούτων ἐκλήθησαν οἱ ἑξῆς: τοῦ α') ὁ Sir Walter Moberley, τοῦ β') ὁ καθηγ. Max Huber, τοῦ γ') ὁ J. P. P. Mand, τοῦ δ') ὁ Sloane Coffin καὶ τοῦ ε') ὁ John Mackey μετὰ τοῦ δικαιώματος ὅπως οὗτοι διορίσωσι τοὺς γραμματεῖς τῶν οἰκείων Τμημάτων.

Δευτέρα 12. — Μετὰ προκαταρκτικὴν συνεδρίαν ἐν τῷ Sheldonian Theatre τοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Dr. I. Mott πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἀναγκαίων Ἐπιτροπῶν ἡ ἐπίσημος ἔναρξις τοῦ Συνεδρίου ἐκηρύχθη αὐτόθι τὴν 8.15 μ. μ. ὑπὸ πρόεδρον τὸν σεβ. Ἀρχ/πον Καντουαρίας, ὅστις μετὰ προσευχὴν ἐξῆρεν ἐν θαυμασίῳ λόγῳ τὴν μεγάλην ἀποστολὴν τῆς Ἐκκλησίας ἐν κόσμῳ οὕτως ἀνησύχῳ ὡς ὁ νῦν. Ἡ συνεδρία διελύθη διὰ τῆς εὐλογίας τοῦ Ἀρχ/που.

Τρίτη 13. — Μετὰ κοινὴν προσευχὴν ἐν τῷ πανεπιστ. ναῷ τῆς St. Mary — σημειωτέον ὅτι αἱ κοιναὶ αὗται προσευχαὶ ἐξηκολούθουν γινόμεναι καθ' ἑκάστην πρωΐαν καὶ ἑσπέρας ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν διαφόρων συνέδρων διαδοχικῶς — ἤρξαντο αἱ δημόσιοι συνεδρίαι ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Δημαρχείου. Τὰ ἀντικείμενα περὶ ἃ οἱ ὁρισθέντες ρήτορες ἔμελλον νὰ ἀσχοληθῶσιν ἦσαν α') ἡ Ἐκκλησία ἀντιμέτωπος πρὸς τὸν κοσμικὸν πολιτισμόν, β') ἡ ἔννοια καὶ τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας, γ') ἡ βάσις τῆς Χρ/κῆς Ἠθικῆς καὶ δ') ὁ οἰκουμενικὸς χαρακτὴρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ

ἡ εὐθύνη αὐτῆς ἔναντι τοῦ κόσμου. Πρὸ τούτων ὅμως προέβησαν εἰς εἰσηγητικὰς ὁμιλίας σοβαροῦ ἐνδιαφέροντος, κατὰ σειρὰν ὁ σουηδὸς καθηγητὴς Runestam, ὁ Dr J. H. Oldham, ὁ Dr Schönfeld καὶ ὁ ἀμερικανὸς H. von Dusen. Ἐπηκολούσαν μ. μ. αἱ ἀγορεύσεις ἐπὶ τοῦ α΄ τῶν ὡς ἄνω μνημονευθέντων ἀντικειμένων ἀπὸ μέρους τοῦ ἀμερικ. καθηγ. R. Niebuhr καὶ τοῦ κινέζου Dr T. Z. Koo.

Τετάρτη 14. — Τὰ διάφορα Τμήματα ἠσχολήθησαν εἰς τὴν μελέτην καὶ συζήτησιν τῶν ὁρισθέντων αὐτοῖς θεμάτων, τὸ αὐτὸ δὲ ἐποίουν καὶ ἐφεξῆς κατὰ τὰς πρωΐας μέχρι τῆς 16 ἰ. μηνός. Μ. μ. ἐγένοντο ἀγορεύσεις ἐπὶ τοῦ β΄ τῶν ὡς ἄνω ἀντικειμένων ἀπὸ μέρους τοῦ καθηγ. Σ. Τσαγκώφ, τοῦ W. Paton καὶ τοῦ J. Nixon.

Πέμπτη 15. — Ὡμίλησαν ἐπὶ τοῦ γ΄ ἀντικειμένου ὁ καθηγ. Dr Brunner καὶ ὁ Dean τοῦ St. Pauls Dr Matthews.

Παρασκευὴ 16. — Ἐπὶ τοῦ δ΄ ἀντικειμένου ἠγόρευσαν ὁ T. S. Elliot, ὁ S. M. Cavert, ὁ παστωρ P. Maury καὶ ὁ Yaswda.

Σάββατον 17. — Ὁλόκληρος ἡ ἡμέρα ἀφιερώθη εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν Τμημάτων ἄνευ οὐδεμιᾶς δημοσίας συνεδρίας.

Κυριακὴ 18. — Ἡ μὲν πρωΐα ἀφέθη ἐλευθέρα, ἵνα τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου κατὰ βούλησιν παρακολουθήσωσι τὰς ἐν τοῖς διαφόροις ναοῖς τῆς Ὀξφόρδης τελουμένας λειτουργίας ἢ ἀκολουθίας, ἡ δὲ ἑσπέρα διετέθη εἰς κοινὴν προσευχὴν τῶν μελῶν ἐν τῷ ναῷ τῆς St. Mary ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Dr J. H. Oldham, βοηθουμένου καὶ ὑπὸ τῶν προέδρων τῶν 5 τμημάτων τοῦ Συνεδρίου.

Δευτέρα 19. — Κατὰ τὴν δημοσίαν συνεδρίαν μ. μ. ὁ ἐπίσκοπος Chichester ὑπέμνησε τὴν ἐν Γερμανίᾳ δημιουργηθεῖσαν ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν προβαλὼν καὶ σχέδιον διαγγέλματος συμπαθείας, γενόμενον ὁμοφώνως ἀποδεκτόν. Μετὰ ταῦτα ὁ σεβ. Ἀρχ/πος Ὑόρκης, πρόεδρος τῆς ἐκ 35 μελῶν ἐπιτροπῆς, ἥτις συνεσκέφθη περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως μετὰ τὰ ἐν Ὀξφόρδῃ καὶ Ἐδιμβούργῳ Συνέδρια, ὑπέβαλεν εἰς τὸ Συνέδριον ὡρισμένας αὐτῆς προτάσεις, ἀφορώσας σχέδιον ἑνώσεως τῶν δύο Κινήσεων, τῆς «περὶ ζωῆς καὶ ἐργασίας» καὶ τῆς «περὶ πίστεως καὶ διοικήσεως» καὶ τὴν ἵδρυσιν ἑνὸς Παγκοσμίου Συνεδρίου τῶν Ἐκκλησιῶν ἀποτελούμενον ἐκ μιᾶς Γεν. Συνελεύσεως ἐκ 200 μελῶν συνερχομένης ἑκάστην πενταετίαν, ὡς καὶ ἑνὸς Κεντρικοῦ Συμβουλίου ἐξ 60 μελῶν συνερχομένου ἐτησίως. Κατ' ἀρχὴν τὸ προταθὲν τοῦτο σχέδιον ἐνεκρίθη ὁμοφώνως.

Τρίτη 20. — Συνεζητήθη ἡ ἔκθεσις «Ἐκκλησία, Ἔθνος καὶ Κράτος ἐν τῇ σχέσει αὐτῶν πρὸς τὴν κοινωνικὴν τάξιν». Εἰσηγητὴς ἐγένετο ὁ πρόεδρος τοῦ σχετικοῦ Τμήματος M. I. Mand. Μετὰ μακρὰν συζήτησιν καὶ μετὰ διαφόρους τροποποιήσεις ἡ ἔκθεσις ἐπεψηφίσθη, «ἵνα παραπεμφθῇ εἰς τὴν εὐμενῆ καὶ ἐμβριθῆ μελέτην τῶν Ἐκκλησιῶν», δύο μόνον καταψηφισάντων αὐτήν.

Τετάρτη 21. — Συνεζητήθη ἡ ἔκθεσις «Ἐκκλησία καὶ Ἔθνος» ὑπὸ εἰσηγητὴν τὸν πρόεδρον τοῦ Τμήματος Sir Walter Moberley. Ἡ ἔκθεσις μετά τινας τροποποιήσεις ἐπεψηφίσθη ἵνα παραπεμφθῇ εἰς τὰς Ἐκκλησίας.

Πέμπτη 22. — Συνεζητήθη ἡ ἔκθεσις «Ἐκκλησία καὶ Κράτος ἐν τῷ κόσμῳ σήμερον» ὑπὸ εἰσηγητὴν τὸν πρόεδρον τοῦ Τμήματος καθηγητὴν Dr M. Huber. Ἡ ἔκθεσις παραπέμπεται εἰς τὴν εὐμενῆ μελέτην τῶν Ἐκκλησιῶν.

Παρασκευὴ 23. — Συνεζητήθη ἡ ἔκθεσις «ἡ καθόλου Ἐκκλησία καὶ ὁ κόσμος τῶν Ἐθνῶν» μετὰ τοῦ παραρτήματος «Ἐκκλησία καὶ πόλεμος», ὑπὸ εἰσηγητὴν τὸν Dr John Monkay. Μετά τινας τροποποιήσεις ἡ ἔκθεσις ἐγένετο ἀποδεκτή.

Σάββατον 24. — Συνεζητήθη ἡ ἔκθεσις «Ἐκκλησία, Ἔθνος καὶ Κράτος ἐν σχέσει αὐτῶν πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν» ὑπὸ εἰσηγητὴν τὸν S. H. Coffin. Μετά τινας τροποποιήσεις ἐγένετο δεκτή. Ληξάσης τῆς συζητήσεως καὶ ἐπιψηφίσεως τῶν ἐκθέσεων τὸ Συνέδριον ἠσχολήθη εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Κινήσεως. Μ. μ. ἐπηκολούθησαν δύο ἔκτακτοι συνεδρίαι. Κατὰ τὴν α' τὸ Συνέδριον ἐμνημόνευσε τοὺς ἀποθανόντας κατὰ τὴν παρελθοῦσαν δεκαετίαν ἐργάτας τῆς Κινήσεως ἐν οἷς καὶ τοὺς Οἰκουμ. Πατριάρχας Μελέτιον τὸν Δ' καὶ Βασίλειον τὸν Γ' καὶ τὸν Ἀλεξανδρείας Φώτιον καὶ ἀπηύθυνε διάγγελμα συμπαθείας πρὸς τὰς Ἐκκλησίας Ρωσσίας καὶ Αἰθιοπίας καὶ ἐξέφρασεν εὐχαριστίας διὰ τὴν πιστὴν συνεργασίαν τῶν ὀρθοδ. ἐκκλησιῶν ἐν τῷ ἔργῳ τῆς Οἰκουμ. Κινήσεως. Κατὰ τὴν β' τὸ Συνέδριον ἀπεδέχθη ὁμοφώνως τὸ «Διάγγελμα πρὸς τὰς ἁπανταχοῦ τοῦ κόσμου Χριστιανικὰς Ἐκκλησίας».

Κυριακὴ 25. — Ἐτελέσθη ἡ λειτουργία ἐν τῷ πανεπιστ. ναῷ τῆς S. Mary ὑπὸ τοῦ σεβ. ἀρχ/που Καντουαρίας, καὶ ἐν τῷ ναῷ τοῦ St. Aldates ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου Chichester. Οἱ Ὀρθόδοξοι ἐτέλεσαν τὴν θ. λειτουργίαν κατά τε τὴν Κυριακὴν ταύτην καὶ τὴν προηγουμένην ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τοῦ Κολλεγίου Hereford, ὅπερ εἶχε τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν. Περὶ τὴν μ. μ. πάντα τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου συνῆλθον ἐν τῷ ναῷ τῆς St. Mary εἰς ἐπισφραγιστήριον αὐτοῦ τελετὴν εὐχαριστίας καὶ καθιερώσεως. Μετὰ ὕμνους καὶ δεήσεις ὁ σεβ. Μητρ. Θυατείρων ἀπήγγειλεν ἑλληνιστὶ τὸ «Πάτερ ἡμῶν» καὶ τὴν γνωστὴν ἐν τῷ Ἀντιφώνῳ εὐχὴν τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου καὶ ἔδωκε τὴν ἀποστολικὴν εὐλογίαν. Ἐν τέλει ὁ σεβ. ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας ἔδωκε τὴν ἀρχὴν εἰς κοινὴν ὅλων τῶν παρόντων προσευχὴν καθιερώσεως ἑαυτῶν καὶ κατέκλεισε τὴν ὅλην τελετὴν διὰ τῆς εἰθισμένης παρ' Ἀγγλικανοῖς εὐλογίας.

Σημ. — Τὰ ἀνωτέρω χρονογραφικὰ σημεῖα περὶ τῶν ἐνεργειῶν καὶ ἀποφάσεων τοῦ ἐν Ὀξφόρδῃ συνελθόντος Συνεδρίου εἶνε εἰλημμένα ἐκ μακρᾶς ἐκθέσεως τοῦ σεβ. Μητρ. Θυατείρων κ. Γερμανοῦ καὶ τοῦ πανοσιολ. Μ. Ἀρχιμ. κ. Μιχαὴλ Κωνσταντινίδου, ἀντιπροσώπων τοῦ Οἰκουμ. Π/χείου ἐν τῷ ὡς ἄνω Συνεδρίῳ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ

Τοῦ Ἐξοχωτάτου στρατηγοῦ κ. Ἰσμὲτ Ἴνονου ἀποχωρήσαντος τῆς πρωθυπουργίας διὰ λόγους ὑγείας, αὕτη ἀνετέθη τῷ ὑπουργῷ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Δζελὰλ Μπαγιάρ. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀπηύθυνε τῷ νέῳ πρωθυπουργῷ τὸ κάτωθι συγχαρητήριον τηλεγράφημα:

Πρωθυπουργὸν Δζελὰλ Μπαγιάρ.

Ἄγκυραν

Ἐπὶ τῇ ἀναθέσει ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ἀρχηγοῦ καὶ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἡμῶν Ἀτατοὺρκ τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι τοῦ ὑψηλοῦ ἀξιώματος τῆς πρωθυπουργίας ἐκφράζομεν Ὑμῖν τὰ ἐγκάρδια ἡμῶν συγχαρητήρια. Ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης εἶνε πεπροικισμένη διὰ σπανίων καὶ πολυτίμων προσόντων διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τόσον ὑψηλῶν καθηκόντων. Εὐχόμεθα Αὐτῇ ὑγείαν καὶ πᾶσαν ἐνίσχυσιν, ἵνα ἀπὸ τοῦ νέου ὑπουργήματος ὑπηρετήσῃ τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς προσφιλοῦς ἡμῶν πατρίδος.

Φανάριον 27/10/937. Ὁ Ρωμαῖος Πατριάρχης ***Βενιαμίν.***

Πατριαρχικαὶ χοροστασίαι.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ κατὰ τὴν θ. λειτουργίαν τῶν Κυριακῶν 3 καὶ 24 λήγοντος, εὐλαβεῖ δὲ προσκλήσει ἀπὸ μέρους τῶν οἰκείων ἐκκλ/κῶν ἐπιτροπῶν ἐχοροστάτησε κατὰ τὰς λοιπὰς Κυριακὰς ἐν τοῖς ἱ. ναοῖς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐν Φερίκιοϊ (10), τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐν Διπλοκιονίῳ (17) καὶ τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἐν Ξυλοπόρτῃ (31), προϋπαντηθεῖσα καὶ προπεμφθεῖσα μετ᾽ ἐκδηλώσεων βαθυτάτου σεβασμοῦ πρὸς τὸ σεπτὸν Αὐτῆς πρόσωπον. Τὸν θεῖον λόγον ἐκήρυξαν κατὰ σειρὰν ἐν τοῖς ὡς ἄνω ἐνοριακοῖς ναοῖς: οἱ πανοσιολογ. Τριτεύων κ. Μελέτιος, Μ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος καὶ Μ. Ἐκκλησιάρχης κ. Ἰσίδωρος.

— Κατὰ τὰς ὡς ἄνω τρεῖς Κυριακὰς τῶν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Πατριαρχικῶν χοροστασιῶν, ὡς κατὰ τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὴν θ. λειτουργίαν τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Δημητρίου (26) ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ ὁ πανοσιολ. Μ. Πρωτοσύγκελλος.

Πατριαρχικὰ συγχαρητήρια.

Τοὺς ἑορτάσαντας τὰ ὀνομαστήρια αὐτῶν σεβ. Μ/τας: Μηθύμνης κ. Διονύσιον (3), Γρεβενῶν κ. Γερβάσιον (14), Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβον καὶ Ἴμβρου - Τενέδου κ. Ἰάκωβον (23) ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη τοὺς τρεῖς πρώτους διὰ γραμμάτων Αὐτῆς, τὸν δὲ τέταρτον ἐπισκεφθεῖσα αὐτοπροσώπως.

— Τῷ ἑορτάσαντι Ἄρχοντι Πρωτοψάλτῃ τοῦ Πατρ. ναοῦ κ. Ἰακώβῳ Ναυπλιώτῃ τὰς πατριαρχικὰς εὐχὰς διεβίβασεν ὁ πανοσιολ. Δευτερεύων κ. Μάξιμος.

— Ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ τῆς Τσεχοσλοβακίας (28) διεβίβασε τῷ ἐνταῦθα Γεν. Προξένῳ αὐτῆς κ. Δρ. Γκρεγκὸρ τὰ πατριαρχικὰ συγχαρητήρια ὁ πανοσιολ. Μ. Πρωτοσύγκελλος ἐπισκεφθεὶς αὐτὸν ἐν συνοδείᾳ τοῦ Διερμηνέως τῶν Π/χείων κ. Σ. Κων/νίδου.

Μ. Πρωτοσυγκελλία.

Ληξάσης τῆς ἀδείας αὐτοῦ ἐπανέκαμψεν (1) ἐξ Ἑλλάδος ὁ πανοσιολ. Μ. Πρωτοσύγκελλος κ. Ἀδαμάντιος, ἐπαναλαβὼν ἀπὸ τῆς ἑπομένης τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

Πατριαρχικαὶ εὐχαί.

Τὰς ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ἱ. ναοῦ τῆς ἁγίας Τριάδος Πέραν λειτουργοῦντος συσσιτίου πατριαρχικὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας διεβίβασεν ἐπὶ τούτῳ παραστὰς κατὰ τὴν γενομένην τελετὴν ὁ πανοσιολ. ὑπογραμματεὺς τῆς ἱ. Συνόδου διάκονος κ. Πολύευκτος Φινφίνης.

Ἀρχιερατικὴ Προϊσταμενία Γαλατᾶ.

Ληξάσης τῆς ἀναρρωτικῆς αὐτοῦ ἀδείας ἐπανέλαβεν ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ λήξαντος μηνὸς τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὡς προϊσταμένου τοῦ ἐν Γαλατᾷ ἱ. ναοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Ἐλαίας κ. Ἀγαθάγγελος. Τυχὼν δὲ κανονικῆς ἀδείας ἀνεχώρησεν διά τινας ἡμέρας εἰς Θεσσαλονίκην πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν οἰκείων αὐτοῦ.

Ἐπισκέψεις.

Τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἐπεσκέφθησαν:

— Τῇ 26 λήγοντος ἡ Α. Β. Ὑ. ὁ Πρίγκηψ τῆς Ἑλλάδος Πέτρος, ὑπὸ αὐστηρὸν ἰνκόγκνιτο καὶ ἐν συνοδείᾳ μόνον τοῦ ἐνταῦθα Γεν. Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Λ. Γάφου. Γενομένη ὑποδεκτὴ ὑπὸ τῶν πανοσιολογ. Μ. Πρωτοσυγκέλλου καὶ Μ. Ἀρχιδιακόνου ὡδηγήθη, προπορευομένων τῶν πατριαρχ. ἐφημερίων καὶ διακόνων, εἰς τὸ ἐπίσημον Πατριαρχικὸν Γραφεῖον, ἔνθα ἀνέμενεν ἡ Α. Θ. Παναγιότης. Μετὰ εἰκοσάλεπτον παρ' Αὐτῇ διαμονὴν περιελθοῦσα τὸν Πατριαρχικὸν Οἶκον, τὸν Ναὸν καὶ τὸ Σκευοφυλάκιον ἀπεχώρησε προπεμφθεῖσα ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ἀνωτέρων καὶ λοιπῶν κληρικῶν τῆς πατριαρχικῆς Αὐλῆς.

— Τῇ 16ῃ, οἱ ἐπὶ τῇ εἰς Ἄγκυραν μεταβάσει τοῦ ἐξοχωτ. Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ ἀφιχθέντες ἐνταῦθα Ἕλληνες δημοσιογράφοι.

— Τῇ 25, ὁ διευθυντὴς τοῦ πρακτορείου Ἀθηνῶν κ. Βεκιαρέλης.

— Τῇ 26, ὁ ἐν Ἀγκύρᾳ πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας ἐξοχ. κ. Ἀλ. Τελεμάκ, ἐκκλησιασθεὶς ἅμα κατὰ τὴν θ. λειτουργίαν ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ, καὶ εὐχαριστήσας τῇ Α. Θ. Π. ἐπὶ τῇ ἀπὸ μέρους Αὐτῆς εἰς εὐλογίαν δωρηθείσῃ αὐτῷ ἱ. εἰκόνι τῆς θ. Σταυρώσεως.

— Αὐθημερὸν ὁ Ἕλλην πολιτευτὴς κ. Θ. Μπακάλμπασης, πρ. ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας.

— Τῇ 30, ὁ νεωστὶ ἀφιχθεὶς ἐνταῦθα Γεν. Πρόξενος τῆς Ρουμανίας κ. Νικόλαος Λουκασίεβιτς, ἐπικαλεσθεὶς τὰς εὐχὰς τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἀπὸ μέρους τῆς ὁποίας ἀντεπεσκέφθη αὐτὸν αὐθημερὸν ὁ πανοσιολογ. Μ. Πρωτοσύγκελλος ἐν συνοδείᾳ τοῦ Μ. Διερμηνέως κ. Σπ. Κων/νίδου.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Κινήσεις ἀρχιερέων

Ἐπανέκαμψαν ἐξ Ἑλλάδος οἱ σεβ. Μ/ται Δέρκων κ. Ἰωακεὶμ (11) καὶ Αἴνου κ. Γερμανὸς (1) προϋπαντηθέντες ἀπὸ μέρους τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ πανοσιολ. Μ. Ἀρχιδιακόνου κ. Γρηγορίου.

Εὐαρέσκεια τῆς Ἐκκλησίας.

Τῷ ἐν Ἀθήναις ἐλλογίμῳ κ. Π. Τρεμπέλα, ἐκδόντι ἐσχάτως «Ὑπόμνημα εἰς τὰς ἐπιστολὰς τοῦ Παύλου» καὶ ἀποστείλαντι ἀντίτυπον τῇ Ἐκκλησίᾳ ΚΠόλεως, ἡ Α. Θ. Παναγιότης διὰ γράμματος Αὐτῆς ἐξέφρασεν ἐκ συνοδικῆς ἀποφάσεως ἀφ' ἑνὸς μὲν χαρὰν διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν τῆς συγγραφῆς ταύτης ἀξίαν καὶ ὃν κέκτηται αὕτη ἰδιαίτερον χαρακτῆρα, ὡς παράστασις καὶ ἔκφρασις τῆς ἑρμηνευτικῆς τῆς Ἐκκλησίας παραδόσεως, ἀντιπροσωπευομένης ἐν τῷ πονήματι τούτῳ διὰ τῶν ἐξηγητικῶν ἔργων τῶν διασημοτέρων πατέρων καὶ τῶν ἐκκλ/κῶν συγγραφέων ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἄκραν εὐαρέσκειαν καὶ τὸν ἔπαινον τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

***

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ἀπὸ τὰ κηρύγματά μου

Ἐξεδόθησαν ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον εἰς ὡραῖον τόμον λόγοι καὶ ὁμιλίαι τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἀθηναγόρου Καβάδα, πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

Ἔχουν τὴν ἁπλότητα καὶ τὸ βάθος καρδίας πιστευούσης, ψυχῆς φερομένης πρὸς τὰ ἄνω. Ἔχουν τὴν διαφάνειαν καὶ τὴν δροσερότητα τοῦ νεροῦ τὸ ὁποῖον ρέει. Μὲ τὴν ἁρμονίαν των διεισδύουν εἰς τὸ εἶναι τοῦ ἀναγνώστου. Φέρουν εἰς αὐτὸν φῶς, χύνουν ἐπάνω του θερμότητα. Τὸν παραμυθοῦν, τὸν ἐνισχύουν. Δίδουν εἰς αὐτὸν λέξεις χρησίμους ὅταν εὑρεθῇ μόνος του· πολυτίμοες ὅταν εἶναι εἰς τὸ σπίτι του, μὲ τὴν οἰκογένειάν του. Φέρουν αὐτὸν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀληθείας.

† ὁ Λ. Δ.

Φανάριον.